

WERKHERVATTING NA HERBEOORDELING

Duurzaamheid van de werkhervatting
3½ respectievelijk 2½ jaar na de uitslag

maart 2009

P08/478

drs. Cathelijne L. van der Burg
drs. Erica E.M. Maurits

Bureau *AStri*
Stationsweg 26
2312 AV LEIDEN

Tel.: 071 – 512 49 03
Fax: 071 – 512 52 47
E-mail: astri@astri.nl
Website: www.astri.nl

INHOUDSOPGAVE

MANAGEMENTSAMENVATTING	5
1 INLEIDING	7
1.1 De achtergrond van de aSB herbeoordelingen	7
1.2 Doel van het onderzoek	8
2 WERKSITUATIE NA 30 EN 42 MAANDEN: EEN OVERZICHT	11
2.1 Aandeel werkenden na 30 en 42 maanden	11
2.2 Aandeel werkhervatters, niet-hervatters, werkbehouders en werkverliezers	12
3 IS DE WERKHERVATTING DUURZAAM?	15
3.1 Ontwikkeling in de mate van werkhervatting	15
3.2 Wat kenmerkt de werkhervatters?	16
3.3 Hoe duurzaam zijn de dienstverbanden?	16
3.4 Wat zijn de kenmerken van het werk van de hervatters?	21
3.5 Conclusie	25
4 WAT ZIJN DE TERUGKEERKANSSEN VAN DE NIET-HERVATTERS?	27
4.1 Ontwikkeling in de mate van niet-hervatting	27
4.2 Wat kenmerkt de niet-hervatters?	27
4.3 Hoe actief zijn de niet-hervatters nog op zoek naar werk?	28
4.4 Welke belemmeringen zijn er om op zoek te gaan naar werk of dit te vinden?	33
4.5 Hebben de niet-hervatters op dit moment nog behoefte aan begeleiding?	35
4.6 Conclusie	36
5 IS HET WERKBEHOUD DUURZAAM?	39
5.1 Ontwikkeling in de mate van werkbehoud	39
5.2 Wat kenmerkt de werkbehouders?	40
5.3 Hoe duurzaam zijn de dienstverbanden?	40
5.4 Wat zijn de kenmerken van het werk van de werkbehouders?	45
5.5 Conclusie	49
6 WAT ZIJN DE TERUGKEERKANSSEN VAN DE WERKVERLIEZERS?	51
6.1 Ontwikkeling in de mate van werkverlies	51
6.2 Wat kenmerkt de werkverliezers?	52
6.3 Hoe actief zijn de werkverliezers nog op zoek naar werk?	52

6.4	Welke belemmeringen zijn er om op zoek te gaan naar werk of dit te vinden?	55
6.5	Hebben de werkverliezers nu nog behoefte aan begeleiding naar werk?	57
6.6	Verschillen werkverliezers van niet-hervatters?	58
6.7	Conclusie	59
BIJLAGE 1	METHODE, RESPONS EN REPRESENTATIVITEIT	61
BIJLAGE 2	STEEKPROEFKADER EN RESPONDENTEN	67
BIJLAGE 3	ONTWIKKELINGEN EN VERANDERINGEN HERBEOORDELINGSOPERATIE	69
BIJLAGE 4	VERANDERINGEN IN WAO-PERCENTAGE SINDS HERBEOORDELING	73
BIJLAGE 5	UITKERINGSSITUATIE	75
BIJLAGE 6	GEZONDHEID OP VERSCHILLENDE MEETMOMENTEN	77
BIJLAGE 7	BEGELEIDING NAAR WERK OP VERSCHILLENDE MEETMOMENTEN	79

MANAGEMENTSAMENVATTING

Extra meting naar ontwikkeling in werkhervatting en duurzaamheid

UWV is oktober 2004 gestart met het eenmalig herbeoordelen van alle arbeidsongeschikten jonger dan 50 jaar, volgens het aangepaste Schattingsbesluit (aSB)¹. In opdracht van UWV heeft AStri onderzoek gedaan naar de arbeidsmarktpositie van twee groepen WAO'ers (cohort uit 2005 en uit 2006) van wie de uitkering na de aSB-herbeoordeling is verlaagd of beëindigd. Beide groepen zijn tot anderhalf jaar na ontvangst van de uitslag gemonitord. Het eindrapport van dit onderzoek is in april 2008 verschenen².

De vraag is hoe het aandeel werkenden en de duurzaamheid van de arbeidsrelaties zich ontwikkelt op de langere termijn, na de eerste anderhalf jaar. Om die reden is eind 2008 een extra meting verricht onder beide cohorten. Hieruit blijkt dat het aandeel werkenden verder is toegenomen en meer werkenden een stabiele positie hebben verkregen.

Aandeel werkenden is verder toegenomen

Achttien maanden na de herbeoordeling, bij het voorlaatste peilmoment, was 51 procent van de 2005-groep en 62 procent van de 2006-groep werkzaam. Ruim eenderde van hen werkte nog niet ten tijde van de herbeoordeling. Bij de extra meting, 42 maanden na de herbeoordeling, is 60 procent van de 2005-groep werkzaam. Bij de 2006-groep, voor hen 30 maanden na de herbeoordeling, is dan 65 procent werkzaam. De stijging is bij de 2006-groep dus minder groot, maar de tussenliggende periode is voor hen ook korter. Evengoed ligt het aandeel werkenden binnen de 2006-groep (nog steeds) hoger dan binnen de – jongere – 2005-groep. In navolgende tabel wordt het percentage werkenden in de loop der tijd voor beide groepen weergegeven.

Tabel A.1 Percentage werkenden in de loop der tijd, binnen het 2005- en 2006-cohort

peilmoment	T0	T1	T2	T3	T4a	T4b
doorlooptijd	maand 0	maand 4	maand 8	maand 18	maand 30	maand 42
kalendermaand	mei	september	januari	november	november	november
cohort 2005	36%	41%	44%	51%	-	60%
cohort 2006	42%	47%	52%	62%	65%	-

¹ Begin 2007 heeft de regering besloten dat voor de groep van 45 tot 50 jaar bij de herbeoordeling dient te worden uitgegaan van het oude schattingsbesluit, zoals dit vóór 1 oktober 2004 gold.

² Burg, C.L. van der, en C.G.L. van Deursen (2008). *Eindrapportage 'Herbeoordeeld... en dan?' Stand van zaken 18 maanden na de uitslag 2005 en 2006*. Leiden: AStri.

Aandeel met stabiele positie op de arbeidsmarkt toegenomen

De groep werkenden bij 30 en 42 maanden bestaat uit werkhervatters (die nog niet werkten tijdens de herbeoordeling) en werkbehouders (die toen al wel werkten).

Van de *werkhervatters* was 18 maanden na de herbeoordeling hun positie op de arbeidsmarkt nog niet altijd stabiel. Bijna de helft (47 procent binnen de 2005-groep en 43 procent binnen de 2006-groep) had op dat moment een vast dienstverband of een langdurig dienstverband met uitzicht op verlenging, wat we beschouwen als 'duurzaam' respectievelijk 'redelijk duurzaam'. Ten tijde van de extra meting ligt dit een stuk hoger: ruim 70 procent van de werkhervatters binnen de 2005-groep en 60 procent binnen de 2006-groep heeft na 42 respectievelijk 30 maanden een duurzaam of redelijk duurzaam dienstverband. De 2005-groep heeft sinds de herbeoordeling (en laatste meting) een jaar langer 'de tijd' gehad om een stabielere positie op de arbeidsmarkt te verwerven en dit is hen tot nu toe ook in grotere mate gelukt dan de 2006-groep. De overige werkhervatters hebben minder inkomenszeker werk (uitzendkrachten, zzp-ers), een contract van een half jaar of korter, of een langer contract dat niet verlengd zal worden.

Van de *werkbehouders* is het merendeel nog steeds werkzaam bij dezelfde werkgever als waar ze tijdens de herbeoordeling werkten. In beide cohorten heeft (bijna) 85 procent een duurzaam of redelijk duurzaam dienstverband. In de meeste gevallen heeft men een vast contract.

Terugkeerkansen van niet-werkenden zijn beperkt op korte termijn

De herbeoordeelden die niet werken na 30 en 42 maanden, bestaan uit niet-hervatters (die ten tijde van de herbeoordeling ook niet werkten) en werkverliezers (die destijds wel werk hadden).

Van de *niet-hervatters* heeft circa een vijfde na de herbeoordeling nog wel het werk hervat, maar is inmiddels dus niet meer werkzaam. Van de totale groep niet-hervatters lijken de terugkeerkansen naar werk op korte termijn beperkt. Een klein deel, 12 procent in de 2005-groep en 16 procent in de 2006-groep, acht terugkeer naar werk binnen een jaar waarschijnlijk. Ongeveer het dubbele aandeel in beide cohorten verwacht niet meer terug te keren in werk. Een grote groep, 63 procent binnen de 2005-groep en 51 procent binnen de 2006-groep, sluit (op langere termijn) terugkeer naar werk niet uit.

Van de *werkverliezers* – dit betreft een zeer kleine groep – acht ongeveer een derde terugkeer naar werk binnen het jaar waarschijnlijk. Nog eens een derde sluit (latere) terugkeer naar werk niet uit. De werkverliezers schatten hiermee hun terugkeerkansen wat gunstiger in dan de niet-hervatters.

1 INLEIDING

1.1 De achtergrond van de aSB herbeoordelingen

Herbeoordelingoperatie volgens het aSB

Bij een claimbeoordeling beoordeelt de verzekeringsarts wat de functionele mogelijkheden zijn voor het verrichten van arbeid. De arbeidsdeskundige bepaalt conform de criteria uit het Schattingsbesluit welke functies de cliënt, gegeven deze functionele mogelijkheden, nog kan uitvoeren. Het verschil tussen het loon wat met deze functies verworven kan worden en het loon dat men kreeg voordat men arbeidsongeschikt werd, bepaalt de hoogte van het arbeidsongeschiktheidspercentage. In augustus 2004 is dit Schattingsbesluit³ aangepast.

In oktober 2004 is UWV gestart met de uitvoering van eenmalige herbeoordelingen volgens het aangepaste Schattingsbesluit (aSB). In totaal moesten circa 340.000 arbeidsongeschikten geboren na 1 juli 1954 opnieuw beoordeeld worden⁴. UWV streeft naar afronding van de herbeoordelingoperatie in april 2009. De gehele operatie moet vanwege juridische beginselen voor juli 2009 afgerond zijn.

Van alle tot en met 2008 uitgevoerde 332.000 herbeoordelingen gaat het in 80 procent van de gevallen om WAO'ers (de andere 20 procent betreft Wajongers en WAZ'ers). Van 37 procent van deze WAO'ers is de uitkering verlaagd of beëindigd. Dit rapport heeft betrekking op deze groep WAO'ers waarvan de uitkering is verlaagd of beëindigd. Deze 'afgeschatte' WAO'ers vertegenwoordigen 29 procent van alle cliënten die vóór 2008 herbeoordeeld zijn.

Gewijzigde schattingscriteria en procedure

Belangrijke wijzigingen in het aSB zijn dat bij het vaststellen van de restverdiencapaciteit rekening wordt gehouden met minder arbeidsplaatsen dan voorheen en dat arbeid in de avonduren ook bij deze vaststelling betrokken wordt. Daarnaast is het ontberen van basisvaardigheden, waaronder beheersing van de Nederlandse taal en eenvoudig computergebruik, niet langer een reden om niet voor banen in aanmerking te komen waarvoor deze vaardigheden vereist zijn. Betrokkenen die deze basisvaardigheden niet hebben, zullen zich deze binnen zes maanden eigen moeten maken. Ten slotte geldt dat voor parttimers nu ook fulltimerfuncties

³ Hierin staan de criteria beschreven waarlangs UWV het arbeidsgeschiktheidpercentage dient te bepalen.

⁴ Begin 2007 heeft de regering besloten de grens voor toepassing van het aangepaste Schattingsbesluit te verlagen van 50 naar 45 jaar. Op de groep die tussen 1 juli 1954 en 1 juli 1959 geboren is, is bij de herbeoordeling sindsdien weer uitgegaan van het oude schattingsbesluit, zoals dit vóór 1 oktober 2004 gold. Bij al herbeoordeelde 45-plussers is het arbeidsgeschiktheidpercentage opnieuw berekend (tenzij men dit uitdrukkelijk niet wenste).

geselecteerd worden. Deze wijzigingen betekenen dat in meer gevallen sprake is van meer resterende verdien capaciteit. Hierdoor kunnen cliënten bij gelijkblijvende functionele mogelijkheden een lagere arbeidsongeschiktheidsuitkering krijgen of kan deze geheel vervallen.

Naast de aanpassing van de schattingscriteria is bij deze herbeoordelingoperatie ook een aantal veranderingen doorgevoerd in de beoordelingsprocedure. Bij cliënten met moeilijk objectiveerbare aandoeningen wordt de claimbeoordeling intensiever uitgevoerd (twee verzekeringsartsen). Ook worden nu alle herbeoordelingen uitgevoerd op basis van spreekuuronderzoek, terwijl voorheen een deel op basis van dossier en aanvullende schriftelijke informatie werd verricht. De medische beoordelingscriteria zelf zijn niet veranderd.

Begeleiding naar werk centraal

Wanneer de uitkering verlaagd of beëindigd wordt bij de herbeoordeling, wordt de cliënt in staat geacht het inkomensverlies te compenseren door betaald werk te zoeken, of (als men al werkt) het aantal uren of de functie uit te breiden. Na het vaststellen van de arbeidsongeschiktheidsklasse wordt daarom voor de cliënt een re-integratievisie opgesteld. Hierbij worden de mogelijkheden tot ondersteuning door UWV bij de re-integratie besproken worden. UWV streeft ernaar maatwerk te leveren bij de begeleiding, waaronder het geven van keuze tussen trajecten. Het kabinet heeft extra middelen beschikbaar gesteld voor de re-integratieondersteuning. Daarnaast zijn tijdens het najaarsoverleg in 2004 en tijdens de werktop op 1 december 2005 afspraken gemaakt met sociale partners over werkuitbreiding van werkende herbeoordeelden.

1.2 Doel van het onderzoek

Voorgeschiedenis

In opdracht van UWV heeft AStri in de afgelopen paar jaar onderzoek gedaan naar de arbeidsmarktpositie van twee groepen (cohorten) van 5.000 WAO'ers van wie de uitkering na de aSB-herbeoordeling is verlaagd of beëindigd. Het eerste cohort bestond uit personen die de uitslag van de herbeoordeling in mei-juni 2005 kregen, het tweede cohort uit personen die deze in mei-juni 2006 kregen. Beide cohorten zijn anderhalf jaar gevolgd en op drie tijdstippen geënkquêteerd, namelijk op 4, 8 en 18 maanden na ontvangst van de uitslag. In totaal zijn dus zes deelonderzoeken uitgevoerd.

Uit de eindrapportage⁵ kwam onder meer naar voren dat gemiddeld over beide cohorten 56 procent van de herbeoordeelden na 18 maanden aan het werk was. Ruim eenderde deel van deze groep werkte nog niet ten tijde van de herbeoordeling. Voor deze nieuwe werkhervatters was 18 maanden na de herbeoordeling hun positie op de arbeidsmarkt nog niet altijd stabiel; ruim de helft van de werkhervatters had op dat moment geen vast of langdurig dienstverband. Daarnaast werd de verwachting uitgesproken dat het percentage werkhervatters onder de groep oorspronkelijk niet-werkenden in de toekomst nog kon stijgen, omdat ongeveer de helft van hen die ook na 18 maanden nog niet werkzaam waren, na anderhalf jaar nog begeleiding ontving.

Extra meting

Bovenstaande vormde aanleiding om na verloop van tijd nog een extra meting te verrichten onder beide cohorten. Deze meting dient een duidelijker beeld te geven van de duurzaamheid van de werkhervattingen en het werkbehoud na die eerste anderhalf jaar. Tevens dient dit inzicht te geven in de mate waarin het aandeel werkhervattingen nog is toegenomen.

Deze meting heeft zowel binnen het 2005- als 2006-cohort plaatsgevonden in de periode november-december 2008. Dit is voor het 2006-cohort 30 maanden (2½ jaar) na de herbeoordeling en voor het 2005-cohort 42 maanden (3½ jaar).

Doel van het onderzoek

Deze extra meting dient nader inzicht te leveren in de arbeidsmarktpositie van de arbeidsongeschikten van wie de WAO-uitkering na de aSB-herbeoordeling is verlaagd of beëindigd. Daarbij dient een beeld verkregen te worden van de ontwikkelingen in werkbehoud en werkhervatting, evenals van de duurzaamheid van de arbeidsrelaties, op de langere termijn. Met betrekking tot de niet-werkenden dient inzicht te worden verschaft in het participatiepotentieel.

Inhoud van dit rapport

In hoofdstuk 2 wordt een overzicht gegeven van de werksituatie van de herbeoordeelden. Daarbij worden vier groepen herbeoordeelden onderscheiden. In de navolgende hoofdstukken (3 tot en met 6) wordt nader ingegaan op de achtergronden van deze vier groepen: respectievelijk de werkhervatters, niet-hervatters, werkbehouders en werkverliezers. Voor de werkhervatters en -behouders wordt daarbij ingegaan op de vraag in hoeverre de arbeidsrelatie duurzaam is. Bij de niet-hervatters en werkverliezers wordt ingegaan op de vraag

⁵ Burg, C.L. van der, C.G.L. van Deursen (2008). *Herbeoordeeld... en dan? Stand van zaken achttien maanden na de uitslag 2005 en 2006*. Leiden: AStri.

wat hun terugkeerkansen naar werk zijn.

In bijlage 1 worden de onderzoeksmethode, respons en representativiteit van de meting kort beschreven. Bijlage 2 beschrijft de kenmerken van de steekproef. Bijlage 3 gaat nader in op de ontwikkelingen en veranderingen in de herbeoordelingsoperatie. Bijlage 4 beschrijft de veranderingen in het WAO-percentage na de herbeoordeling en bijlage 5 de huidige uitkeringssituatie. In bijlage 6 komt de ontwikkeling in de ervaren gezondheid aan bod en in bijlage 7 de begeleiding naar werk.

2 WERKSITUATIE NA 30 EN 42 MAANDEN: EEN OVERZICHT

2.1 Aandeel werkenden na 30 en 42 maanden

In het aan deze extra meting voorafgaande onderzoek (zie paragraaf 1.2) is op verschillende peilmomenten – na 4, 8 en 18 maanden – vastgesteld welk aandeel herbeoordeelden aan het werk is⁶. In de extra meting van eind 2008 is opnieuw aan de herbeoordeelden gevraagd of ze betaald werk hebben. Op basis van deze gegevens kan de ontwikkeling in het aandeel werkenden bepaald worden.

Ontwikkeling in aandeel werkenden

De ontwikkeling in de werksituatie van de herbeoordeelden van beide cohorten wordt weergegeven in tabel 2.1. De extra meting duiden we hier aan als 'T4'⁷. Bedacht moet worden dat de vier metingen (de drie metingen uit het voorgaande onderzoek en de extra meting) een dynamische situatie vastleggen op 'slechts' vier peilmomenten. In de tussenliggende periodes kunnen mensen het werk hervat hebben en weer gestopt zijn.

Tabel 2.1 Percentage werkenden in de loop der tijd, binnen het 2005- en 2006-cohort

peilmoment	T0	T1	T2	T3	T4a	T4b
doorlooptijd	maand 0	maand 4	maand 8	maand 18	maand 30	maand 42
kalendermaand	mei	september	januari	november	november	november
cohort 2005	36%	41%	44%	51%	-	60%
cohort 2006	42%	47%	52%	62%	65%	-

In beide cohorten continue stijging in aandeel werkenden

In beide cohorten is het aandeel werkenden sinds de laatste meting verder gestegen. In de 2005-groep had 36 procent werk ten tijde van de herbeoordeling. In de navolgende 18 maanden steeg dit aandeel tot 51 procent. Eind 2008, 42 maanden na de herbeoordeling, is 60 procent van de herbeoordeelden werkzaam. In de laatste twee jaar is het aandeel werkenden dus met 9 procentpunt gestegen.

⁶ Dit is gebeurd aan de hand van de enquêtevraag "Heeft u op dit moment betaald werk?"

⁷ Gezien het verschil in meetmoment voor beide cohorten – 30 respectievelijk 42 maanden na de herbeoordeling – is in de tabel daarbij onderscheid gemaakt naar 'T4a' en 'T4b'.

Bij de 2006-groep werkte 42 procent tijdens de herbeoordeling. Na 18 maanden was dit gestegen tot 62 procent. Eind 2008, voor de 2006-groep is dit 30 maanden na de herbeoordeling, is 65 procent van de herbeoordeelden werkzaam. In het laatste jaar is het aandeel werkenden hier dus met 3 procentpunt toegenomen. De stijging is hier dus minder groot, maar de tussenliggende periode is ook korter. Evengoed ligt het aandeel werkenden binnen de 2006-groep (nog steeds) hoger dan binnen de 2005-groep.

We hebben geen sluitende verklaring voor het feit dat in de (gemiddeld oudere) 2006-groep een grotere mate van werkhervatting heeft. Mogelijk speelt een betere sluitendheid en kwaliteit van de begeleiding in 2006 hierbij een rol.

2.2 Aandeel werkhervatters, niet-hervatters, werkbehouders en werkverliezers

Indeling in vier groepen

In het vervolg van dit rapport onderscheiden we vier groepen, gebaseerd op hun werksituatie op twee peilmomenten: ten tijde van de herbeoordeling en ten tijde van de extra meting (zie tabel 2.2). Het eerste peilmoment is de herbeoordeling. Het tweede peilmoment ligt voor de 2005-groep 42 maanden na de herbeoordeling en voor de 2006-groep 30 maanden na de herbeoordeling.

Tabel 2.2 Indeling groepen

	werkt tijdens T4	werkt niet tijdens T4
werkt niet tijdens herbeoordeling	1. werkhervatters	2. niet-hervatters
werkt tijdens herbeoordeling	3. werkbehouders	4. werkverliezers

Het beleidsstreven is om mensen zoveel mogelijk, naar mogelijkheden, te laten participeren in de maatschappij. Van niet-werkende WAO'ers wordt in dit kader verwacht dat ze betaald werk vinden om daarmee hun verlies of de verlaging van de uitkering te compenseren. Binnen de niet-werkenden tijdens de herbeoordeling onderscheiden we de groepen 1 en 2: de groep die na 30 respectievelijk 42 maanden aan het werk is (de *werkhervatters*) en de groep die dan niet werkt (de *niet-hervatters*).

Een deel van de herbeoordeelden werkte tijdens de herbeoordeling al. Het beleidsstreven is dat deze groep werknemers het verlies of de verlaging van de WAO-uitkering in eerste instantie compenseert door het aantal werkuren of de functie uit te breiden.

Binnen de werkenden tijdens de herbeoordeling onderscheiden we de groepen 3 en 4: de groep die ook na 30 respectievelijk 42 maanden betaald werk heeft (de *werkbehouders*)⁸ en de groep die werkloos is geworden (de *werkverliezers*).

Aandeel werkhervatters, niet-hervatters, werkbehouders en werkverliezers

In de vorige paragraaf kwam aan de orde hoe groot het totale aandeel werkenden is. Dit zegt echter nog niets over de omvang van de groepen die sinds de herbeoordeling wel of niet aan het werk zijn geraakt, danwel die hun werk wel of niet hebben behouden. Hierop gaan we nu nader in. In tabel 2.3 worden de aandelen werkhervatters, niet-hervatters, werkbehouders en werkverliezers weergegeven voor beide cohorten.

Tabel 2.3 Aandeel werkhervatters, niet-hervatters, werkbehouders en werkverliezers bij 42 en 30 maanden, 2005 en 2006 (kolompercentages)

	cohort 2005 (na 42 mnd)	cohort 2006 (na 30 mnd)
ongewogen aantal	n = 669	n = 653
werkhervatters	27	26
niet-hervatters	36	32
werkbehouders	34	39
werkverliezers	4	3

Grootste groepen betreffen werkbehouders en niet-hervatters

Binnen de 2005-groep is het aandeel werkenden 42 maanden na de herbeoordeling 60 procent, zoals we in paragraaf 2.1 zagen. Dit betreft iets vaker werkbehouders dan werkhervatters. De 40 procent die na 42 maanden geen werk heeft, betreft voornamelijk niet-hervatters en slechts voor een klein deel werkverliezers.

Binnen de 2006-groep ligt het aandeel werkenden 30 maanden na de herbeoordeling op 65 procent. Ook hier is het aandeel werkbehouders groter dan het aandeel werkhervatters. Daarnaast heeft 35 procent na 30 maanden geen werk; dit betreft ook hier vooral niet-hervatters en slechts een kleine groep werkverliezers. Zie verder tabel 2.3. In beide cohorten zijn de groepen werkbehouders en niet-hervatters het grootst.

⁸ Ook degenen die tussentijds werkloos zijn geweest en/of inmiddels een andere werkgever hebben, worden hierbij als 'werkbehouders' beschouwd.

Niet-werkenden ervaren gezondheid als slechter dan werkenden

Zoals tabel 2.4 toont, ervaren de herbeoordeelden die eind 2008 werkzaam zijn (de werkhervatters en werkbehouders) hun gezondheid als relatief goed ten opzichte van de herbeoordeelden die niet werken (de niet-hervatters en werkverliezers). Met name de niet-hervatters ervaren de gezondheid vaak als slecht. Dit beeld zien we in beide cohorten. Bij de niet-werkenden kan de arbeidsloze situatie hun gezondheidsbeleving negatief beïnvloeden, maar andersom kan ook de negatievere gezondheidsbeleving eraan hebben bijgedragen dat ze nu niet werken⁹.

Tabel 2.4 Ervaren gezondheid binnen de vier groepen bij 42 en 30 maanden, 2005 en 2006 (kolompercentages)

	werk- hervatters	niet- hervatters	werk- behouders	werk- verliezers ¹⁰	totaal
cohort 2005 (na 42 mnd)					
(zeer) goed	31	7	42	15	25
soms goed, soms slecht	45	31	38	37	38
gaat wel	16	23	17	26	19
slecht	7	39	3	22	18
cohort 2006 (na 30 mnd)					
(zeer) goed	25	8	39	29	25
soms goed, soms slecht	45	32	45	18	40
gaat wel	21	24	10	35	18
slecht	9	36	6	18	17

In de komende hoofdstukken worden de vier groepen (werkhervatters, niet-hervatters, werkbehouders en werkverliezers) afzonderlijk nader beschreven.

⁹ Zie bijlage 6 voor een vergelijking met eerdere metingen.

¹⁰ NB: de werkverliezers betreffen een zeer kleine groep; de percentages in deze kolom dienen derhalve als indicatief te worden beschouwd.

3 IS DE WERKHERVATTING DUURZAAM?

3.1 Ontwikkeling in de mate van werkhervatting

In dit hoofdstuk staan de werkhervatters centraal. Dit zijn de herbeoordeelden die geen werk hadden op het moment van herbeoordeling, maar na 30 en 42 maanden wel betaald werk verrichten. Tabel 3.1 toont de ontwikkeling in de mate van werkhervatting binnen de 2005-groep en 2006-groep, gebaseerd op de vier metingen. Uitgangspunt vormt de groep herbeoordeelden die ten tijde van de herbeoordeling geen werk had.

Tabel 3.1 Ontwikkeling in de mate van werkhervatting (als percentage van de groep die tijdens de herbeoordeling niet werkt)

peilmoment	T0	T1	T2	T3	T4a	T4b
doorlooptijd	maand 0	maand 4	maand 8	maand 18	maand 30	maand 42
maand	mei	september	januari	november	november	november
werkhervatters 2005-groep	0%	11%	20%	32%	-	43%
werkhervatters 2006-groep	0%	12%	24%	37%	45%	-

Werkhervatting verder toegenomen

Van de niet-werkenden ten tijde van de herbeoordeling uit de 2005-groep heeft 11 procent na 4 maanden het werk hervat. Na 8 maanden is dit 20 procent en na 18 maanden 32 procent. Na 42 maanden is dit gestegen tot 43 procent.

Van de niet-werkenden uit de 2006-groep heeft na 4 maanden 12 procent weer werk, na 8 maanden 24 procent en na 18 maanden 37 procent. Na 30 maanden zien we een stijging tot 45 procent.

Het aandeel werkhervatters vertoont in beide cohorten dus een continu stijgende lijn, maar vertoont in de 2006-groep een sterker stijgende lijn dan in de 2005-groep.

3.2 Wat kenmerkt de werkhervatters?

De werkhervatters ervaren een betere gezondheid dan de niet-hervatters. Ook vlak na de herbeoordeling ervoeren zij hun gezondheid al beter. De werkhervatters zitten op dit moment minder vaak in de WAO dan de niet-hervatters en ontvangen ook minder vaak een andere uitkering. De werkhervatters verschillen niet van de niet-hervatters wat betreft de mate van arbeidsongeschiktheid (gedeeltelijk of volledig) en de duur van de WAO vóór de herbeoordeling. Ook verschillen zij niet wat betreft de aard van hun klachten. Bij de werkhervatters is ná de herbeoordeling het WAO-percentages niet vaker of minder vaak nogmaals veranderd dan bij de niet-hervatters. Wel hebben de werkhervatters uit beide groepen minder vaak bezwaar gemaakt tegen de uitslag van de herbeoordeling dan de niet-hervatters.

De werkhervatters geven vaker dan de niet-hervatters aan dat zij na de herbeoordeling begeleiding bij terugkeer naar werk hebben ontvangen, van UWV of een re-integratiebedrijf. Voor het niet krijgen van begeleiding kunnen verschillende redenen zijn, bijvoorbeeld dat de niet-hervatters vaker zelf wilden zoeken naar werk, zich niet beschikbaar wilden stellen voor werk of zich niet in staat achtten betaald werk te verrichten.

Wat betreft de vorm van begeleiding hebben de werkhervatters ten opzichte van de niet-hervatters vaker een traject via een IRO gehad¹¹.

Op de demografische kenmerken geslacht, kostwinnerschap en woonsituatie zijn er geen significante verschillen tussen werkhervatters en niet-hervatters. Dit geldt wel voor opleidingsniveau: werkhervatters hebben vaker een middelbaar of hoger onderwijsdiploma. Ten slotte heeft men vaker het werk hervat als men van Nederlandse afkomst is.

3.3 Hoe duurzaam zijn de dienstverbanden?

2005-groep gemiddeld reeds sinds langere tijd werk hervat dan 2006-groep

Tabel 3.2 geeft weer hoe lang de werkhervatters reeds werkzaam zijn in hun huidige baan. Eenderde van de werkhervatters van de 2005-groep is hier korter dan een jaar werkzaam, versus een kwart van de 2006-groep. De 2005-groep is dus vaker langere tijd werkzaam, maar hierin speelt het tijdsverschil tussen beide cohorten een rol: voor de 2005-groep is sinds de herbeoordeling een jaar meer verstreken waarin ze het werk hebben kunnen hervatten.

¹¹ Zie ook bijlage 7.

Deel van de werkhervatters is op zoek naar ander werk

Eind 2008 is 17 procent van de werkhervatters binnen de 2005-groep op zoek naar ander werk. Dit geldt voor 26 procent van de 2006-groep.

Tabel 3.2 Periode werkzaam in huidige baan bij 42 en 30 maanden, 2005 en 2006 (als percentage van de werkhervatters)

	cohort 2005 na 42 mnd	cohort 2006 na 30 mnd
ongewogen aantal	n = 154	n = 144
aantal jaren werkzaam in huidige baan		
korter dan een jaar	33	26
(ruim) 1 jaar	28	45
(ruim) 2 jaar	28	29
minstens 3 jaar	11	-
op zoek naar ander werk		
ja	17	26
nee	83	74

Circa tweederde werkt in een reguliere baan

In tabel 3.3 wordt weergegeven wat de aard van het dienstverband van de werkhervatters is na respectievelijk 3½ jaar (2005-groep) en 2½ jaar (2006-groep). In zowel de 2005- als 2006-groep werkt circa tweederde van de werkhervatters in een reguliere baan. Zo'n 13-14 procent werkt als zelfstandige of freelancer. Het aandeel werkhervatters dat werkt via een uitzendbureau of als oproepkracht of in een ander type dienstverband ligt hier onder.

Werkhervatters met reguliere baan hebben in 2005-groep vaker vast dienstverband dan in 2006-groep

Van de werkhervatters met een reguliere baan (inclusief oproepkrachten en 'anders') heeft in de 2005-groep een kleine meerderheid (57 procent) een vast dienstverband. De overigen hebben meestal een contract voor een half jaar of langer. Hun positie op de arbeidsmarkt is redelijk stabiel.

In de 2006-groep is het aandeel met een vast dienstverband kleiner: 42 procent. Bij degenen met een tijdelijk dienstverband is dit dienstverband ook vaker korter dan een half jaar dan bij de 2006-groep. Hier speelt wederom het tijdsverschil: de 2006-groep heeft een jaar korter 'de tijd gehad' sinds de herbeoordeling om

een redelijk stabiele positie op de arbeidsmarkt te verwerven.

**Tabel 3.3 Aard van het dienstverband bij 42 en 30 maanden, 2005 en 2006
(als percentage van de werkhervatters)**

	cohort 2005 na 42 mnd	cohort 2006 na 30 mnd
ongewogen aantal	n = 154	n = 144
werkt:		
reguliere baan	69	65
via een uitzendbureau	8	12
in een stage, werkervaringsplek	1	1
als oproepkracht	5	7
werkt als zelfstandige, freelancer	13	14
anders	4	1
<i>indien reguliere baan, oproepkracht of anders:</i>		
soort dienstverband	(n = 112)	(n = 104)
vast dienstverband (vast contract)	57	42
kort tijdelijk dienstverband (½ jaar of korter)	7	15
middellang tijdelijk dienstverband (½ tot 2 jaar)	29	36
lang tijdelijk dienstverband	6	7
onduidelijk	1	1
<i>indien geen zelfstandige: wel/geen gesubsidieerde baan</i>		
	(n = 126)	(n = 118)
nee	80	81
ja, vanuit de WSW (sociale werkplaats)	3	4
ja, via de gemeente (niet WSW) (werkstage, brugfunctie)	2	1
ja, via UWV (brugbaan, proefplaatsing)	1	1
weet niet	15	12

Meestal geen gesubsidieerde baan

Volgens circa 80 procent van de werkhervatters in beide cohorten, die niet als zelfstandige of freelancer werkzaam zijn, hebben ze geen gesubsidieerde baan. Bij 6 procent van de werkhervatters wordt de baan wel gesubsidieerd en de rest weet het niet. Zie tabel 3.3. Degenen die niet weten of hun baan gesubsidieerd wordt, bevinden zich niet specifiek in bepaalde sectoren, beroepen of bedrijfs-groottes.

Verlenging van tijdelijk dienstverband behoort vaak tot mogelijkheden

Zoals we eerder zagen heeft van de werkhervatters met een reguliere baan binnen de 2005-groep 43 procent een tijdelijk contract. In de 2006-groep geldt dit voor 58 procent. In tabel 3.4 staan hun verwachtingen aangegeven over mogelijke verlenging van het dienstverband. Van de 2005-groep verwacht 53 procent dat het dienstverband verlengd wordt en van de 2006-groep 42 procent. In beide cohorten denkt 11-12 procent dat het dienstverband niet verlengd zal worden (waarvan de meesten hier overigens al zeker van zijn). De overigen kunnen hiervan geen inschatting geven. Een eventuele verlenging hangt volgens de werkhervatters zowel in grote mate af van het eigen functioneren als van de bedrijfseconomische situatie van de organisatie.

Tabel 3.4 Verwachtingen over verlenging tijdelijk dienstverband bij 42 en 30 maanden, 2005 en 2006 (als percentage van de werkhervatters met een tijdelijk dienstverband)

	cohort 2005 na 42 mnd	cohort 2006 na 30 mnd
ongewogen aantal	n = 48	n = 57
verwachting dat tijdelijke dienstverband verlengd wordt		
ja, wordt verlengd	53	42
nee, wordt niet verlengd	12	11
geen idee	36	47
eventuele verlenging gaat afhangen van:		
eigen functioneren	54	59
bedrijfseconomische situatie van de organisatie	61	58
anders	7	6
n.v.t., het is nu al zeker dat het dienstverband niet verlengd wordt	9	10

Op basis van bovenstaande uitkomsten hebben we bepaald hoe duurzaam de dienstverbanden van de werkhervatters zijn.

Circa 6 op de 10 werkhervatters heeft duurzaam of redelijk duurzaam dienstverband

Indien we een 'duurzaam' dienstverband definiëren als het hebben van een vast dienstverband, dan heeft 44 procent¹² van de werkhervatters binnen de 2005-groep een duurzaam dienstverband. Binnen de 2006-groep is dit 30 procent. Wanneer er sprake is van een tijdelijk dienstverband met een duur van een half jaar of langer – behalve wanneer zeker is dat het contract niet verlengd wordt – kan dit gezien worden als een 'redelijk duurzaam' dienstverband. In de 2005-groep heeft 27 procent¹³ een redelijk duurzaam dienstverband. In de 2006-groep geldt dit voor 30 procent van de werkhervatters.

Als derde groep onderscheiden we degenen die 'geen duurzaam of een minder inkomenszeker' dienstverband hebben: degenen die uitzendwerk verrichten, via een stage of werkervaringsplek werkzaam zijn, een tijdelijk contract van een half jaar of korter hebben of zeker geen verlenging van het dienstverband krijgen, of werken als zelfstandigen. Dit betreft 30 procent van de werkhervatters in de 2005-groep en 40 procent van de hervatters in de 2006-groep. Zie ook tabel 3.5, vetgedrukte kolommen.

Toename van duurzame dienstverbanden in de 2005-groep het sterkst

Tabel 3.5 toont voor de werkhervatters ook de ontwikkeling in de duurzaamheid van het dienstverband door de tijd heen, vanaf 8 maanden na de herbeoordeling. Binnen de – steeds groeiende – groep werkhervatters neemt in de loop van de tijd het aandeel toe dat een 'duurzaam' dienstverband heeft. Vooral bij de 2005-groep is hierin een duidelijke toename zichtbaar.

¹² Dit percentage is als volgt berekend. Van de in totaal 78 procent die werkt in een reguliere baan, als oproepkracht of anders, heeft 57 procent een vast dienstverband. 57 van 78 procent komt neer op 44 procent van alle werkhervatters binnen de 2005-groep. Het percentage voor de 2006-groep is op soortgelijke wijze berekend.

¹³ Van eerdergenoemde 78 procent heeft 35 procent een tijdelijk dienstverband van minimaal een half jaar (waarvan in een enkel geval nu al zeker is dat dit contract niet verlengd wordt). Dit komt neer op 27 procent van alle werkhervatters binnen de 2005-groep. Het percentage voor de 2006-groep is op soortgelijke wijze berekend.

Tabel 3.5 Duurzaamheid van het dienstverband bij 8, 18 en 42 respectievelijk 30 maanden, 2005 en 2006 (als percentage van de groep werkhervatters)

	cohort 2005			cohort 2006		
	na 8 mnd	na 18 mnd	na 42 mnd	na 8 mnd	na 18 mnd	na 30 mnd
ongewogen aantal	n = 86	n = 49	n = 154	n = 77	n = 142	n = 144
'duurzaam' dienstverband	25	15	44	18	16	30
'redelijk duurzaam' dienstverband	21	32	27	29	27	30
'geen duurzaam of minder inkomenszeker' dienstverband	47	31	30	43	46	40
<i>onduidelijk</i>	8	22	-	10	10	-

3.4 Wat zijn de kenmerken van het werk van de hervatters?

In tabel 3.6 is een aantal kenmerken van het huidige werk van de werkhervatters weergegeven. Dit betreft het type werk, de sector en de omvang van de organisatie. Niet bekend is welke kenmerken eventueel voormalig werk van de werkhervatters had, dus 'waar ze vandaan komen'.

Relatief veel werkhervatters hebben een verzorgende of administratieve functie

Bij beide cohorten worden een administratief beroep en werk in de verzorging of heelkunde het meest genoemd als type werk dat iemand verricht. Daarnaast zijn functies in productie/onderhoud en verkoop/bediening relatief veel voorkomend.

Tabel 3.6 Kenmerken van het huidige werk bij 42 en 30 maanden, 2005 en 2006 (als percentage van de werkhervatters)

	cohort 2005 na 42 mnd	cohort 2006 na 30 mnd
ongewogen aantal	n = 154	n = 144
type werk		
leidinggevend beroep, bestuur	4	1
productie, onderhoud	12	14
transport, opslag	5	8
verkoop, bediening, commercieel beroep	11	12
verzorging, heelkunde	20	16
beveiliging, politie, militaire macht	2	1
administratief beroep	17	23
onderwijs, onderzoek, advies, creatief beroep	12	7
overig	17	19
sector		
landbouw en visserij	1	1
industrie	10	4
bouwnijverheid	5	9
handel	14	12
horeca	4	4
transport	2	12
schoonmaakbranche	5	6
financiële instellingen	1	3
zakelijke dienstverlening	5	2
onderwijs	7	7
overheid	5	8
gezondheids- en welzijnszorg	29	20
cultuur en overige dienstverlening	5	7
overig	7	7
omvang organisatie		
1-9 personen	25	23
10-49 personen	23	21
50-99 personen	3	7
100-499 personen	20	19
500 of meer personen	29	31

Gezondheids- en welzijnszorg is meest voorkomende sector

Relatief veel werkhervatters zijn werkzaam in de gezondheids- en welzijnszorg. Dit geldt voor 29 procent van de werkhervatters in de 2005-groep en 20 procent van de werkhervatters in de 2006-groep. Daarnaast worden handel, industrie (in de 2005-groep) en transport (in de 2006-groep) relatief vaak genoemd. De verdeling naar sector wijkt op enkele punten duidelijk af van de Nederlandse beroepsbevolking¹⁴. Hoewel de gezondheids- en welzijnszorg tot de grotere Nederlandse sectoren behoort, is deze bij de werkhervatters oververtegenwoordigd. Daartegenover zijn in de zakelijke dienstverlening juist weinig werkhervatters werkzaam vergeleken met de Nederlandse beroepsbevolking. Ook ten opzichte van een eerdere meting onder de herbeoordeelden is het aandeel werkhervatters dat werkzaam is in de zakelijke dienstverlening nu echter ondervertegenwoordigd.

Circa de helft van de werkhervatters werkt in een grote organisatie

Van beide cohorten is de helft van de werkhervatters werkzaam in een grote organisatie met 100 of meer werknemers. Van de 2005-groep werkt 48 procent in een kleinere organisatie met minder dan 50 werknemers en van de 2006-groep 44 procent.

Circa driekwart van de werkhervatters is werkzaam in een organisatie met meerdere vestigingen (niet in tabel). De 2005-groep werkt daarbij gemiddeld in kleinere vestigingen dan de 2006-groep.

Meeste werkhervatters werken parttime

Tabel 3.7 geeft de omvang van het dienstverband weer. Eind 2008 werkt in beide cohorten circa driekwart van de werkhervatters als parttimer, dat wil zeggen minder dan 36 uur werkend volgens het arbeidscontract. Onbekend is hoeveel uur men werkte voordat men in de WAO kwam. Ten opzichte van 8 en 18 maanden na de herbeoordeling ligt het aandeel parttimers in de 2005-groep nu iets hoger en in de 2006-groep iets lager.

Minderheid werkhervatters benut verdien capaciteit

De werkhervatters is gevraagd naar de realisatie van hun verdien capaciteit¹⁵. Volgens 45 procent van de werkhervatters in de 2005-groep is hun salaris minimaal gelijk aan de vastgestelde verdien capaciteit. In de 2006-groep is dit bij 35 procent van de werkhervatters het geval. Volgens 29 procent van de 2005-

¹⁴ CBS (2008). *Banen en arbeidsvolume van werknemers, 2007*. Bron: www.cbs.nl.

¹⁵ Hiervoor is de volgende vraagformulering gebruikt: "Tijdens de herbeoordeling heeft de arbeidsdeskundige van UWV bepaald wat u in theorie nog zou kunnen verdienen met uw handicap (de zogenaamde theoretische verdien capaciteit). Is uw salaris nu minder, ongeveer evenveel of meer dan wat u volgens de arbeidsdeskundige van UWV zou kunnen verdienen?"

groep en 42 procent van de 2006-groep is hun salaris lager dan de verdien capaciteit. Circa een kwart van de werkhervatters binnen beide groepen weet niet of hun salaris meer, minder of gelijk is aan hun theoretische verdien capaciteit. Bij het buiten beschouwing laten van de groep die het niet weet, benut 61 procent van de 2005-groep en 45 procent van de 2006-groep de verdien capaciteit. Vergeleken met de eerdere metingen is het aandeel dat meer verdient dan de verdien capaciteit aanzienlijk toegenomen. Zie tabel 3.7.

Tabel 3.7 Omvang van het dienstverband bij 42 en 30 maanden, 2005 en 2006 (als percentage van de werkhervatters)

	cohort 2005			cohort 2006		
	na 8 mnd	na 18 mnd	na 42 mnd	na 8 mnd	na 18 mnd	na 30 mnd
ongewogen aantal	n=86	n=49	n=154	n=77	n=142	n=144
aantal werkuren						
1-19 uren	42	38	24	37	43	33
20-35 uren	29	33	49	47	34	42
> 36 uren	28	29	26	17	23	25
huidig salaris werkhervatters, vergeleken met theoretische verdien capaciteit volgens UWV						
meer	6	4	29	10	7	23
ongeveer evenveel	58	50	16	49	45	12
minder	31	31	29	34	31	42
weet het niet	5	15	26	7	16	23

Werkhervatters hebben vooral hulp ervaren van het re-integratiebedrijf en familie

De werkhervatters is ten slotte gevraagd in hoeverre bepaalde personen en instanties hen geholpen hebben om aan het werk te komen. Binnen beide cohorten heeft men vooral hulp ervaren van het re-integratiebedrijf en hun sociale netwerk (familie, vrienden en/of kennissen). In mindere mate heeft men hulp ervaren van het uitzendbureau en UWV¹⁶. Het CWI en de oude werkgever hebben in nog

¹⁶ Re-integratiebedrijven worden echter vaak ingeschakeld door UWV. Daarnaast kan UWV ook op andere manieren indirect hulp hebben geboden, bijvoorbeeld bij inschrijving bij een uitzendbureau. Het werkelijke aandeel dat direct of indirect hulp heeft gekregen van UWV kan dus veel hoger liggen. Deze uitkomsten betreffen echter de eigen ervaring van de werkhervatters. Mensen zijn daarbij over het algemeen geneigd successen aan zichzelf of hun sociale netwerk toe te schrijven.

kleinere mate een rol gespeeld. Zie verder tabel 3.8. In beide cohorten geeft 17 procent aan van geen van de genoemde personen/instaties hulp te hebben ontvangen.

Tabel 3.8 Mate waarin personen/instaties hebben geholpen om aan het werk te komen, 2005 en 2006 (als percentage van de werkhervatters)

	cohort 2005, na 42 mnd			cohort 2006, na 30 mnd		
ongewogen aantal	n = 154			n = 144		
mate waarin geholpen	niet	beetje	veel	niet	beetje	veel
oude werkgever	93	2	5	94	3	3
re-integratiebedrijf	59	25	16	45	34	20
UWV	79	15	7	75	21	3
CWI	89	9	2	91	8	1
uitzendbureau	77	9	14	80	8	12
familie, vrienden, kennissen	57	23	19	66	17	17

3.5 Conclusie

Hoe heeft het aandeel werkhervatters zich ontwikkeld?

De werkhervatters zijn de herbeoordeelden die geen werk hadden op het moment van herbeoordeling, maar na 30 en 42 maanden wel betaald werk verrichtten. Eind 2008 heeft van de oorspronkelijk niet-werkenden uit de 2005-groep 43 procent het werk hervat, uit de 2006-groep 45 procent. Anderhalf jaar na hun herbeoordeling was dit nog 32 en 37 procent.

Wat typeert de werkhervatters?

De werkhervatters ervaren ten opzichte van de niet-hervatters een betere gezondheid. Ze hebben vergeleken met de niet-hervatters vaker middelbaar of hoger onderwijs gevolgd en zijn vaker autochtoon. Ze hebben minder vaak bezwaar gemaakt tegen de uitslag van de herbeoordeling dan de niet-hervatters. Eind 2008 ontvangen de werkhervatters minder vaak een WAO- of andere uitkering. De werkhervatters hebben na de herbeoordeling vaker begeleiding bij terugkeer naar werk ontvangen dan de niet-hervatters. Daarbij hebben ze relatief vaak een traject via een IRO gehad.

Het merendeel van de werkhervatters is al langer dan een jaar werkzaam in de huidige, veelal parttime, baan. Om aan dit werk te komen, hebben ze meestal

hulp ervaren van het re-integratiebedrijf of hun eigen omgeving. Een grote minderheid geeft aan de verdien capaciteit volledig te benutten.

Is de werkhervatting duurzaam?

Ruim 70 procent van de werkhervatters binnen de 2005-groep en 60 procent binnen de 2006-groep heeft eind 2008 een duurzaam of redelijk duurzaam dienstverband. Dit wil zeggen dat men een vast dienstverband heeft of een contract van minimaal een half jaar met uitzicht op verlenging. De 2005-groep heeft sinds de herbeoordeling een jaar langer 'de tijd' gehad om een stabielere positie op de arbeidsmarkt te verwerven en dit is hen tot nu toe ook in grotere mate gelukt dan de 2006-groep. De overige hervatters hebben ofwel minder inkomenszeker werk (uitzendkracht, zzp-er), ofwel een contract van minder dan een half jaar, ofwel een langer contract dat niet verlengd zal worden.

4 WAT ZIJN DE TERUGKEERKANSSEN VAN DE NIET-HERVATTERS?

4.1 Ontwikkeling in de mate van niet-hervatting

In dit hoofdstuk staan de niet-hervatters centraal. Dit zijn de herbeoordeelden die geen werk hadden ten tijde van de herbeoordeling en dit eind 2008 ook niet hebben. In tabel 4.1 wordt voor verschillende peilmomenten weergegeven hoe groot het aandeel niet-hervatters is binnen de groep herbeoordeelden die ten tijde van de herbeoordeling geen werk had. Dit vormt als het ware het 'spiegelbeeld' van de ontwikkeling in de werkhervatting zoals weergegeven in paragraaf 3.1. Van de niet-werkenden ten tijde van de herbeoordeling uit de 2005-groep heeft na 4 maanden 89 procent het werk niet hervat, na 8 maanden 80 procent en na 18 maanden 68 procent. Na 42 maanden heeft 57 procent geen betaald werk. Van de niet-werkenden uit de 2006-groep heeft na 4 maanden 88 procent het werk niet hervat. Na 8 maanden is dit 76 procent en na 18 maanden 63 procent. Na 30 maanden heeft 55 procent geen betaald werk.

Tabel 4.1 Ontwikkeling in de mate van niet-hervatting van werk (als percentage van de groep die tijdens de herbeoordeling niet werkt)

peilmoment	T0	T1	T2	T3	T4a	T4b
doorlooptijd	maand 0	maand 4	maand 8	maand 18	maand 30	maand 42
maand	mei	september	januari	november	november	november
niet-hervatters 2005-groep	100%	89%	80%	68%	-	57%
niet-hervatters 2006-groep	100%	88%	76%	63%	55%	-

4.2 Wat kenmerkt de niet-hervatters?

De niet-hervatters van beide cohorten ervaren hun gezondheid vaker als wisselend of slecht dan de werkhervatters. Dit was vlak na de herbeoordeling ook reeds het geval. Geen verschil is er in de aard van de klachten, de mate van arbeidsongeschiktheid of de duur van de WAO vóór de herbeoordeling. Ook is bij de niet-hervatters ná de herbeoordeling het WAO-percentages niet vaker of minder vaak nogmaals veranderd dan bij de werkhervatters. Wel hebben niet-hervatters vaker bezwaar gemaakt tegen de uitslag van de herbeoordeling.

De niet-hervatters hebben op dit moment vaker een WAO- of andere uitkering dan de werkhervatters.

De niet-hervatters geven minder vaak dan de werkhervatters aan dat zij na de herbeoordeling begeleiding bij terugkeer naar werk hebben ontvangen, van UWV of een re-integratiebedrijf. Dit kan verschillende redenen hebben, bijvoorbeeld dat de niet-hervatters vaker zelf wilden zoeken naar werk, zich niet beschikbaar wilden stellen voor werk of zich niet in staat achtten betaald werk te verrichten. Wat betreft de vorm van de begeleiding hebben de niet-hervatters vaker een regulier traject gehad dan de werkhervatters.

Op de demografische kenmerken geslacht, kostwinnerschap en woonsituatie zijn er geen significante verschillen. Wel zijn niet-hervatters vaker lager opgeleid en van allochtone afkomst dan de werkhervatters.

4.3 Hoe actief zijn de niet-hervatters nog op zoek naar werk?

Rond de 20 procent van de niet-hervatters heeft na de herbeoordeling nog wel gewerkt

De niet-hervatters zijn herbeoordeelden die ten tijde van de herbeoordeling niet werkten en na 30 of 42 maanden ook niet werken. In de tussenliggende periodes kunnen mensen echter het werken hervat hebben en weer gestopt zijn met werken. Om zicht te krijgen op het tussentijds werken, is de niet-hervatters gevraagd of ze sinds de herbeoordeling nog wel gewerkt hebben. Van de niet-hervatters in de 2005-groep blijkt 23 procent sinds de herbeoordeling nog wel te hebben gewerkt. Dit geldt voor 16 procent van de niet-hervatters in de 2006-groep.

Ruim de helft van de niet-hervatters is nog aangemeld bij het CWI

Ten tijde van dit onderzoek zitten de niet-hervatters allen (weer) zonder betaald werk. In het kader van het zoeken naar werk zijn verschillende activiteiten mogelijk, los van een eventueel re-integratietraject. Tabel 4.2 geeft weer in hoeverre de niet-hervatters zijn ingeschreven bij instanties rond werk. Ruim de helft van de niet-hervatters binnen beide cohorten is aangemeld bij het CWI. Rond de 20 procent is bij een re-integratiebedrijf of uitzendbureau ingeschreven.

Tabel 4.2 Zoekactiviteiten, 2005 en 2006 (als percentage van de niet-hervatters)

	cohort 2005 na 42 mnd	cohort 2006 na 30 mnd
ongewogen aantal	n = 209	n = 194
aanmelding bij instanties rond werk		
CWI	53	60
uitzendbureau	23	18
re-integratiebedrijf	17	16
WSW	6	5
zoekactiviteiten		
vacatures kijken in de krant	55	52
vacatures kijken op Internet	45	42
vacatures kijken bij CWI	34	32
solliciteren op vacatures	41	43
open sollicitaties	33	33
over (ander) werk zoeken praten	45	45
contact opnemen met oude werkgever	6	7
doel(en) waarmee activiteiten verricht		
om op de hoogte te blijven van de arbeidsmarkt	24	17
om te zoeken naar werk	43	48
voldoen aan sollicitatieplicht	4	7
anders	4	3
n.v.t., heeft geen van deze activiteiten verricht	42	40

Merendeel niet-hervatters heeft de afgelopen 4 maanden zoekactiviteiten verricht

De niet-hervatters zijn zeven mogelijke zoekactiviteiten voorgelegd met daarbij de vraag of ze die in de afgelopen vier maanden verricht hebben. Zie ook tabel 4.2. De meeste niet-hervatters hebben gedurende deze periode een of meer zoekactiviteiten verricht. Circa 40 procent van de niet-hervatters heeft dit niet gedaan. De meest populaire zoekactiviteit is vacatures kijken in de krant, gevolgd door over werk zoeken praten met bekenden, vacatures kijken op Internet en solliciteren op vacatures. Slechts een klein aantal niet-hervatters neemt contact op met een oude werkgever over werk.

Doel van zoekactiviteiten is veelal daadwerkelijk zoeken naar werk

Het doel van de zoekactiviteiten is in de meeste gevallen zoeken naar werk. Van de 2005-groep geeft 43 procent aan met dit doel zoekactiviteiten te verrichten.

Bij de 2006-groep verricht 48 procent zoekactiviteiten met dit doel. Daarnaast heeft 24 respectievelijk 17 procent als doel op de hoogte te blijven van de arbeidsmarkt. Enkeligen geven aan te willen voldoen aan de sollicitatieplicht of een ander doel te hebben.

Kleine meerderheid niet-hervatters is niet bezig met het verkrijgen van werk

Omdat het ondernemen van zoekactiviteiten in de afgelopen periode niet hoeft te betekenen dat men nu serieus op zoek naar een baan is, is de niet-hervatters gevraagd of zij momenteel op zoek zijn naar werk. Tabel 4.3 geeft de resultaten weer. Binnen beide cohorten is circa 40 procent van de niet-hervatters op zoek naar werk. Van de niet-zoekenden hebben enkelen al uitzicht op betaald werk of zijn via een stage, opleiding of re-integratietraject wel bezig om aan betaald werk te komen. Zij kunnen ook beschouwd worden als werkzoekend. Inclusief deze groep is in totaal 43 procent van de niet-hervatters in de 2005-groep bezig met het verkrijgen van werk en 48 procent van de 2006-groep¹⁷.

Aanzienlijk deel niet-hervatters die niet bezig is met verkrijgen van werk verwacht nooit meer op zoek te gaan naar werk

Van de niet-hervatters die niet direct of indirect bezig zijn met het verkrijgen van werk, denkt in de 2005-groep 44 procent en in de 2006-groep 68 procent waarschijnlijk nooit meer op zoek te gaan naar werk. De overige niet-zoekenden verwachten in de toekomst wel op zoek te gaan, maar meestal op langere termijn dan een jaar.

Circa 30 procent van werkhervatters die bezig zijn met het verkrijgen van werk verwacht binnen een jaar betaald werk te hebben

Van de niet-hervatters die wel bezig zijn met het verkrijgen van werk verwacht in beide cohorten ongeveer 30 procent werk te hebben binnen een jaar. Ongeveer eenderde verwacht dit niet. De overige werkzoekenden kunnen dit niet inschatten. In hoeverre de kredietcrisis een rol heeft gespeeld in deze antwoorden en men hierdoor relatief slechte toekomstverwachtingen heeft, weten we niet (de vragenlijst is in november/december 2008 ingevuld).

¹⁷ Deze percentages zijn als volgt berekend. De 2005-groep: 39 procent is momenteel op zoek naar werk, 7 procent van de 61 procent niet-zoekenden heeft uitzicht op betaald werk of is via een stage, opleiding of re-integratietraject bezig om aan betaald werk te komen. Dit is bij elkaar 43 procent. De 2006-groep, op soortgelijke wijze: 41 procent + 13 procent van 59 procent = 48 procent.

Tabel 4.3 Zoeken naar werk en verwachtingen over het zoeken/vinden van werk bij 42 en 30 maanden, 2005 en 2006 (als percentage van de niet-hervatters)

	cohort 2005 na 42 mnd	cohort 2006 na 30 mnd
ongewogen aantal	n = 209	n = 194
momenteel op zoek naar werk		
ja	39	41
nee	61	59
<i>indien momenteel niet op zoek naar werk:</i>	(n = 119)	(n = 109)
reden waarom momenteel niet op zoek naar werk		
heeft uitzicht op betaald werk	1	2
is bezig met een stage of opleiding	1	4
is bezig met een re-integratietraject	5	7
andere redenen ¹⁸	94	87
<i>indien andere redenen</i>	(n = 108)	(n = 88)
termijn waarop men verwacht wèl op zoek te gaan		
binnen een jaar	7	13
op langere termijn dan een jaar	49	19
waarschijnlijk nooit meer	44	68
<i>indien momenteel op zoek naar werk of uitzicht op werk, dan wel bezig met stage, opleiding of re-integratietraject:</i>	(n = 88)	(n = 92)
verwachting over vinden van werk		
weet zeker of denkt wel werk te hebben binnen een jaar	28	32
weet zeker of denkt geen werk te hebben binnen een jaar	32	33
weet echt niet of men binnen een jaar werk zal hebben	40	35

Op basis van bovenstaande resultaten hebben we bepaald wat de terugkeerkan-
sen naar werk zijn van de niet-hervatters. Hierbij is gekeken naar de combinatie
van de mate waarin men momenteel op zoek is naar werk of anderszins bezig is
met het verkrijgen van werk, de mate waarin men verwacht binnen een jaar op
zoek te gaan naar werk danwel betaald werk te hebben.

¹⁸ Deze andere redenen komen in paragraaf 4.4 aan de orde.

Circa 1 op 7 niet-hervatters verwacht terugkeer naar werk binnen een jaar

Circa 12 procent van de niet-hervatters in de 2005-groep acht terugkeer naar werk binnen een jaar waarschijnlijk. In de 2006-groep is dit 16 procent. Hierbij gaat het om niet-hervatters die momenteel op zoek zijn naar werk of anderszins bezig zijn met het verkrijgen van werk, én verwachten binnen een jaar betaald werk te hebben¹⁹. Deels betreft dit 'spontane' terugkeer (niet-hervatters die geen begeleiding naar werk ontvangen en ook niet wensen) en deels 'geholpen' terugkeer (niet-hervatters die wel begeleiding ontvangen of wensen). Verder verwacht 25 procent²⁰ (2005-groep) en 34 procent (2006-groep) van de niet-hervatters geen terugkeer naar werk: zij zijn nu niet op zoek naar werk en verwachten dit ook nooit meer te gaan doen. Daarnaast is er een 'tussengroep' van niet-hervatters die terugkeer naar werk – eventueel op langere termijn – niet uitsluit. Zij zijn wel op zoek naar werk of anderszins bezig met het verkrijgen van werk, maar verwachten niet binnen een jaar betaald werk te hebben, of zijn momenteel niet op zoek naar werk maar verwachten in de toekomst wel weer op zoek te gaan naar werk. Dit betreft 63 procent van de niet-hervatters in de 2005-groep en 51 procent van de niet-hervatters in de 2006-groep. Zie ook tabel 4.4.

Tabel 4.4 Terugkeerkansen naar werk bij 42 en 30 maanden, 2005 en 2006 (percentage van de niet-hervatters)

	cohort 2005 na 42 mnd	cohort 2006 na 30 mnd
ongewogen aantal	n = 209	n = 194
acht 'spontane' terugkeer naar werk binnen een jaar waarschijnlijk	2	3
acht 'geholpen' terugkeer naar werk binnen een jaar waarschijnlijk	10	13
sluit (latere) terugkeer naar werk niet uit	63	51
verwacht geheel geen terugkeer naar werk	25	34

¹⁹ Dit is als volgt berekend. Voor de 2005-groep: 43 procent van de niet-hervatters is momenteel op zoek naar werk of anderszins bezig met het verkrijgen van werk (zie voetnoot 17). Van deze groep verwacht 28 procent binnen een jaar betaald werk te hebben (zie tabel 4.3); 28 procent van 43 procent is 12 procent. Voor de 2006-groep is dit op soortgelijke wijze berekend.

²⁰ Dit is als volgt berekend. 57 procent van de niet-hervatters is momenteel geenszins bezig met het verkrijgen van werk, waarvan 44 procent verwacht nooit meer op zoek te gaan naar werk (zie tabel 4.3); 44 procent van 57 procent is 25 procent. Voor de 2006-groep is dit op soortgelijke wijze berekend.

4.4 Welke belemmeringen zijn er om op zoek te gaan naar werk of dit te vinden?

De voorafgaande paragraaf beschreef de mate waarin niet-hervatters op zoek zijn naar werk en hun verwachtingen omtrent het vinden van werk. Deze paragraaf gaat in op de belemmeringen die niet-hervatters ervaren bij het zoeken naar en vinden van werk.

Gezondheidsaspecten vormen grootste belemmeringen voor zoeken naar werk

Tabel 4.5 geeft de ervaren belemmeringen bij het zoeken naar werk weer voor niet-hervatters die niet bezig zijn met het verkrijgen van werk. Beide cohorten zijn hier samengenomen, mede aangezien geen verschillen te verwachten zijn tussen de 2005-groep en de 2006-groep. Niet-zoekenden ervaren hun gezondheid als belangrijkste belemmering. Eén of meerdere gezondheidsaspecten spelen voor in totaal 93 procent van alle niet-zoekenden een (meestal grote) rol: men ervaart de energie of gezondheid als sterk wisselend, is bang dat de klachten verergeren als men gaat werken en/of men acht zichzelf vanwege de gezondheid absoluut niet in staat te werken. Elk van deze factoren *afzonderlijk* speelt volgens tweederde tot driekwart van de niet-zoekenden een grote rol.

Financiële aspecten spelen voor 30 procent van de niet-zoekenden een grote of kleine rol: men vindt de financiële voordelen van werken onduidelijk of te klein en/of men is bang voor de financiële gevolgen als men weer zou uitvallen.

Andere belemmeringen spelen in totaal bij 56 procent een rol. De belangrijkste is zorg voor kinderen of andere familieleden, gevolgd door het niet weten hoe een baan te vinden die bij de eigen mogelijkheden past en de verwachting niet aangenomen te worden.

Tabel 4.5 Belemmeringen bij het zoeken naar werk bij 42 en 30 maanden, 2005 en 2006 (percentage van de niet-hervatters die niet op zoek zijn naar werk)

cohorten 2005 + 2006			
ongewogen aantal	n = 196		
mate waarin factor rol speelt	geen rol	kleine rol	grote rol
de zorg voor kinderen of andere familieleden	63	14	23
doet vrijwilligerswerk	89	8	3
verwacht dat niemand hem/haar wil aannemen	70	11	19
weet niet hoe een baan te vinden die bij de eigen mogelijkheden past	67	11	22
energie/gezondheid is sterk wisselend	17	5	78
is bang dat de klachten verergeren als hij/zij werkt	23	11	66
acht zichzelf vanwege de gezondheid absoluut niet in staat te werken	12	15	73
vindt de financiële voordelen van werken onduidelijk of te klein	84	11	5
is bang voor de financiële gevolgen als hij/zij weer zou uitvallen	76	12	12
ziet geen echte noodzaak om te werken	84	9	6

Gezondheid lijkt voor werkzoekenden vaak belemmering voor het vinden van werk

De niet-hervatters die wel bezig zijn met het verkrijgen van werk, maar dit niet verwachten binnen een jaar te vinden, is gevraagd waarom ze dit niet verwachten. Tabel 4.6 geeft de resultaten weer. De gezondheid vormt ook hier de belangrijkste belemmering. Binnen de 2005-groep geeft 71 procent aan dat men vanwege de gezondheid moeilijk een baan kan vinden en binnen de 2006-groep 82 procent. Daarnaast spelen vooral de leeftijd (het sterkst in de oudere 2006-groep) en het WAO-verleden vaak een rol, en daarnaast in de (langer mogelijk solliciterende) 2005-groep onsuccesvolle sollicitaties in het verleden.

Tabel 4.6 Redenen waarom men verwacht geen werk te zullen vinden, 2005 en 2006 (percentage van de niet-hervatters die niet verwachten binnen een jaar betaald werk te hebben)

	cohort 2005 na 42 mnd	cohort 2006 na 30 mnd
ongewogen aantal	n = 62	n = 64
<i>indien momenteel op zoek naar werk, of bezig met stage, opleiding of re-integratietraject, maar verwacht niet binnen een jaar betaald werk te vinden: redenen waarom niet</i>		
vanwege de gezondheid	71	82
vanwege de leeftijd	45	52
vanwege het opleidingsniveau	39	32
vanwege het beperkte aantal uren dat men inzetbaar is	39	30
sollicitaties zijn tot nu toe steeds zonder succes	59	29
WAO-verleden schrikt werkgevers af	47	47
anders	6	7

4.5 Hebben de niet-hervatters op dit moment nog behoefte aan begeleiding?

Begeleiding naar werk na de herbeoordeling

UWV is vanaf de herbeoordeling primair verantwoordelijk voor de begeleiding van de niet-werkenden naar werk. De arbeidsdeskundige beschrijft in de re-integratievisie de mogelijkheden voor werk en de route daar naar toe. Als de cliënt ondersteuning nodig heeft bij de weg naar werk, meldt UWV de cliënt aan bij een re-integratiebedrijf. Het re-integratiebedrijf biedt vervolgens de begeleiding aan.

Niet-hervatters hebben in beperkte mate behoefte aan begeleiding

Binnen de 2005-groep geeft ongeveer de helft van de niet-hervatters aan sinds de herbeoordeling begeleiding bij de terugkeer naar werk ontvangen te hebben. Binnen de 2006-groep geldt dit voor ruim 40 procent van de niet-hervatters. In de meeste gevallen is deze begeleiding inmiddels beëindigd. Bij de 2005-groep is dit vaker het geval dan bij de 2006-groep. De niet-hervatters die geen begeleiding hebben ontvangen hebben hier vaak ook geen behoefte aan. In beide cohorten heeft ongeveer 30 procent van hen wel behoefte aan begeleiding, meestal op termijn. Van de kleine groep die op korte termijn behoefte heeft aan begeleiding, hebben de meesten hierop zelf actie ondernomen. Zie tabel 4.7.

Tabel 4.7 Stand van zaken begeleidingsbehoefte na 42 en 30 maanden, 2005 en 2006 (percentage van de niet-hervatters)

	cohort 2005 na 42 mnd	cohort 2006 na 30 mnd
ongewogen aantal	n = 209	n = 194
ontvangen begeleiding bij terugkeer naar werk		
ja, krijgt deze begeleiding op het meetmoment nog	10	13
ja, maar deze begeleiding is inmiddels beëindigd	41	28
nee	50	58
<i>indien nee: behoefte aan begeleiding naar werk</i>	(n = 101)	(n = 103)
ja, zo snel mogelijk	11	7
ja, op termijn	21	22
nee	69	71
<i>indien zo snel mogelijk behoefte aan begeleiding:</i>		
zelf hierop actie ondernomen	(n = 10)	(n = 7)
nee	1x	-
ja, heeft zich hiervoor aangemeld bij UWV	2x	1x
ja, heeft zich hiervoor ingeschreven bij CWI	4x	5x
anders	4x	1x

4.6 Conclusie

Hoe heeft het aandeel niet-hervatters zich ontwikkeld?

De niet-hervatters zijn de herbeoordeelden die geen werk hadden ten tijde van de herbeoordeling en dit na 30 en 42 maanden ook niet hebben. Het aandeel oorspronkelijk niet-werkenden is in de 2005-groep afgenomen van 80 procent 8 maanden na de herbeoordeling tot 57 procent eind 2008. In de 2006-groep is het aandeel niet-hervatters afgenomen van 76 tot 55 procent.

Wat typeert de niet-hervatters?

De niet-hervatters ervaren een slechtere gezondheid dan de werkhervatters. Ze zijn vaker lager opgeleid en het betreft vaker allochtonen. Ze hebben vaker bezwaar gemaakt tegen de uitslag van de herbeoordeling. Ze hebben na de herbeoordeling minder vaak begeleiding bij terugkeer naar werk ontvangen dan de werkhervatters. Het niet ontvangen van begeleiding heeft vaak als reden dat de cliënt zelf wil of kan zoeken, of dat de cliënt de begeleiding om gezondheidsredenen afwijst. De meeste niet-hervatters ontvangen nu een WAO- of andere uit-

kering.

Ruim de helft van de niet-hervatters is eind 2008 niet op zoek naar werk. Belangrijkste belemmering hiervoor vormt de gezondheid, maar ook de zorg voor familieleden, de verwachting niet gewild te zijn, onzekerheid over de werkmogelijkheden of de angst er financieel op achteruit te gaan kunnen meespelen.

Wat zijn de terugkeerkansen van de niet-hervatters?

Een klein deel van de niet-hervatters, 12 procent in de 2005-groep en 16 procent in de 2006-groep, acht terugkeer naar werk binnen een jaar waarschijnlijk. Ongeveer het dubbele aantal verwacht niet terug te keren. De grootste groep, ruim de helft, bestaat uit niet-hervatters van wie terugkeer naar werk – eventueel op langere termijn – onzeker is, maar wat ze niet uitsluiten.

5 IS HET WERKBEHOUD DUURZAAM?

5.1 Ontwikkeling in de mate van werkbehoud

In dit hoofdstuk gaan we nader in op de werkbehouders. Dit zijn de herbeoordeelden die werk hadden op het moment van herbeoordeling en dit na 30 en 42 maanden nog hebben. Tabel 5.1 toont de ontwikkeling in de mate van werkbehoud binnen de 2005-groep en 2006-groep, gebaseerd op de vier metingen. Uitgangspunt vormt de groep herbeoordeelden die werk hadden ten tijde van de herbeoordeling. Het betreft een dynamische ontwikkeling met vier peilmomenten; tussentijds kunnen mensen stoppen met werken en later weer (elders) hervatten.

Tabel 5.1 Ontwikkeling in de mate van werkbehoud (als percentage van de groep die tijdens de herbeoordeling werkt)

peilmoment	T0	T1	T2	T3	T4a	T4b
doorlooptijd	maand 0	maand 4	maand 8	maand 18	maand 30	maand 42
maand	mei	september	januari	november	november	november
werkbehouders 2005-groep	100%	93%	89%	82%	-	89%
werkbehouders 2006-groep	100%	96%	94%	94%	94%	-

In 2005-groep aandeel werkbehouders hoger dan twee jaar geleden, in 2006-groep even hoog als jaar geleden

Van de werkenden ten tijde van de herbeoordeling uit de 2005-groep heeft 4 maanden na ontvangst van de uitslag 93 procent nog steeds werk, na 8 maanden nog 89 procent en na 18 maanden 82 procent. Circa 42 maanden na de uitslag is dit gestegen tot 89 procent. Dit is opvallend: voor het eerst zien we een stijging in het aandeel werkbehouders. Dit betekent dat meer mensen na een tijdelijke uitval weer begonnen zijn met werken.

Van de werkenden uit de 2006-groep had 42 procent werk op het moment van herbeoordeling. Van deze groep heeft na 4 maanden 96 procent nog steeds werk, na 8 maanden nog 94 procent en na 18 maanden nog steeds 94 procent. Zo'n 30 maanden na de uitslag is dit onveranderd: 94 procent heeft dan nog werk. Sinds 8 maanden na de herbeoordeling is het aandeel werkbehouders hier dus constant gebleven.

5.2 Wat kenmerkt de werkbehouders?

De werkbehouders ontvangen vaak geen enkele uitkering, dit in tegenstelling tot de werkverliezers. Daarnaast ervaren de werkbehouders hun gezondheid als beter dan de werkverliezers (waarbij we in het midden laten wat oorzaak is en wat gevolg). Ook hadden zij minder vaak psychische aandoeningen. De werkbehouders zijn minder vaak van allochtone afkomst dan de werkverliezers. Daarnaast hebben de werkbehouders minder vaak bezwaar gemaakt tegen de beschikking dan de werkverliezers.

Geen verschil is er tussen werkbehouders en werkverliezers wat betreft de mate van arbeidsongeschiktheid en de duur van de WAO vóór de herbeoordeling. Ook hadden de werkbehouders destijds niet vaker een vast dienstverband. Eveneens is er geen verschil tussen werkbehouders en werkverliezers op de demografische kenmerken leeftijd, geslacht, opleiding, kostwinnerschap en woonsituatie.

5.3 Hoe duurzaam zijn de dienstverbanden?

Meerderheid werkbehouders nog steeds werkzaam bij dezelfde werkgever

Het merendeel van de werkbehouders werkt nog steeds bij dezelfde werkgever als waar ze tijdens de herbeoordeling werkten. Van de 2005-groep werkt 67 procent na 42 maanden nog bij dezelfde werkgever en 30 procent inmiddels bij een andere werkgever. Van de 2006-groep werkt na een – kortere – periode van 30 maanden nog 75 procent bij dezelfde werkgever en 20 procent bij een andere werkgever. Zie tabel 5.2. Voor een paar procent is deze vraag niet van toepassing; zij werkten destijds als zelfstandige of freelancer.

Kwart 2005-groep en helft 2006-groep korter dan een jaar bij andere werkgever

De werkbehouders die inmiddels bij een andere werkgever werken, is gevraagd sinds wanneer ze in hun huidige baan werkzaam zijn. Van de 2005-groep is ruim een kwart hier korter dan een jaar werkzaam en van de 2006-groep ruim de helft. Dat de 2005-groep gemiddeld langer werkzaam is in de nieuwe baan, zal deels te maken hebben met het feit dat bij hen sinds de herbeoordeling meer tijd verstreken is dan bij de 2006-groep.

Klein deel op zoek naar ander werk

Op het moment van ondervraging is 7 procent van de werkbehouders binnen de 2005-groep op zoek naar ander werk. Bij de 2006-groep is dit 13 procent.

**Tabel 5.2 Verandering van werkgever bij 42 en 30 maanden, 2005 en 2006
(als percentage van de werkbehouders)**

	cohort 2005 na 42 mnd	cohort 2006 na 30 mnd
ongewogen aantal	n = 271	n = 292
werkzaam bij dezelfde werkgever als tijdens de herbeoordeling		
ja	67	75
nee, werkt nu bij een andere werkgever	30	20
n.v.t., werkte als zelfstandige/freelancer	3	5
<i>indien nee: aantal jaren werkzaam in huidige baan</i>		
	(n = 70)	(n = 45)
korter dan een jaar	28	54
(ruim) 1 jaar	24	27
(ruim) 2 jaar	32	19
minstens 3 jaar	16	-
op zoek naar ander werk		
	(n = 271)	(n = 292)
ja	7	13
nee	93	87

Circa 85 procent werkt in een reguliere baan

Tabel 5.3 geeft de aard van het dienstverband bij 42 respectievelijk 30 maanden weer. In beide cohorten werkt circa 85 procent in een reguliere baan. Daarnaast werkt 8-9 procent als zelfstandige of freelancer en 3-4 procent via een uitzendbureau.

Ruim 8 op de 10 werkbehouders in reguliere baan heeft een vast dienstverband

Van de werkbehouders met een reguliere baan (inclusief oproepkrachten en 'anders') heeft meer dan 80 procent een vast dienstverband. Bij de 2005-groep is dit 81 procent en bij de 2006-groep 86 procent. De overigen hebben meestal een contract van meer dan een half jaar. Hun positie op de arbeidsmarkt is redelijk stabiel.

**Tabel 5.3 Aard van het dienstverband bij 42 en 30 maanden, 2005 en 2006
(als percentage van de werkbehouders)**

	cohort 2005 na 42 mnd	cohort 2006 na 30 mnd
ongewogen aantal	n = 271	n = 292
werkt:		
reguliere baan	85	84
via een uitzendbureau	4	3
als oproepkracht	1	1
werkt als zelfstandige, freelancer	8	9
anders	2	3
<i>indien reguliere baan, oproepkracht of anders:</i>		
soort dienstverband	(n = 225)	(n = 246)
vast dienstverband (vast contract)	81	86
kort tijdelijk dienstverband (½ jaar of korter)	3	1
middellang tijdelijk dienstverband (½ tot 2 jaar)	13	10
lang tijdelijk dienstverband	3	1
onduidelijk	-	2
<i>indien geen zelfstandige: wel/geen gesubsidieerde baan</i>		
	(n = 250)	(n = 269)
nee	89	86
ja, vanuit de WSW (sociale werkplaats)	4	5
ja, via de gemeente (niet WSW) (werkstage, brugfunctie)	-	1
ja, via UWV (brugbaan, proefplaatsing)	0	0
weet niet	7	7

Meestal geen gesubsidieerde baan

Bij de werkbehouders (exclusief de zelfstandigen) wordt in de meeste gevallen hun baan niet gesubsidieerd. Dit geldt voor 89 procent binnen de 2005-groep en 86 procent binnen de 2006-groep. Van de 2005-groep geeft 4 procent aan wel een gesubsidieerde baan te hebben en van de 2006-groep 6 procent. Dit is dan meestal vanuit de WSW, zoals bij de sociale werkplaats.

Verlenging van tijdelijk dienstverband behoort vaak tot mogelijkheden

Zo'n 19 procent van de werkbehouders met een reguliere baan binnen de 2005-groep en 14 procent binnen de 2006-groep heeft dus een tijdelijk dienstverband. In tabel 5.4 is weergegeven wat de verwachtingen van deze werkbehouders met

een tijdelijk dienstverband zijn omtrent de verlenging van dit dienstverband. Omdat het om kleine aantallen personen gaat, zijn de ongewogen aantallen weergegeven. Deze uitkomsten moeten als indicatief worden beschouwd.

Bij de 2005-groep verwachten de meesten dat hun dienstverband wordt verlengd. Bij de 2006-groep is men daar minder zeker van en heeft men vaker geen idee. Slechts enkelen binnen beide cohorten denken dat hun dienstverband niet wordt verlengd. Een eventuele verlenging hangt volgens de meesten af van de bedrijfseconomische situatie van de organisatie of (vooral binnen de 2005-groep) van het eigen functioneren.

Tabel 5.4 Verwachtingen over verlenging tijdelijk dienstverband bij 42 en 30 maanden, 2005 en 2006 (als percentage van de werkbehouders met een tijdelijk dienstverband)

	cohort 2005 na 42 mnd	cohort 2006 na 30 mnd
ongewogen aantal	n = 44	n = 35
verwachting dat tijdelijke dienstverband verlengd wordt		
ja, wordt verlengd	27x	16x
nee, wordt niet verlengd	1x	4x
geen idee	16x	15x
eventuele verlenging gaat afhangen van:		
eigen functioneren	25x	12x
bedrijfseconomische situatie van de organisatie	24x	22x
anders	1x	3x
n.v.t., het is nu al zeker dat het dienstverband niet verlengd wordt	2x	3x

Op basis van bovenstaande uitkomsten is bepaald hoe duurzaam de dienstverbanden van de werkbehouders zijn. Zie tabel 5.5.

Ruim 8 op de 10 werkbehouders heeft duurzaam of redelijk duurzaam dienstverband

Van de werkbehouders binnen de 2005-groep heeft 71 procent²¹ een 'duurzaam' dienstverband, waaronder we verstaan dat ze een vast contract hebben. Binnen de 2006-groep heeft 76 procent dit. Daarnaast heeft 13 procent²² binnen de 2005-groep en 9 procent binnen de 2006-groep een 'redelijk duurzaam' dienstverband, wat inhoudt dat ze een tijdelijk dienstverband hebben van langer dan een half jaar, exclusief degenen die aangeven dat nu al zeker is dat het dienstverband niet verlengd wordt. Dan is er de groep die 'geen duurzaam of een minder inkomenszeker' dienstverband heeft. Dit betreft 16 procent van de werkbehouders binnen 2005-groep en 15 procent binnen de 2006-groep. Hierbij gaat het om werkbehouders die uitzendwerk verrichten, een tijdelijk contract van maximaal een half jaar hebben of zeker geen verlenging van het tijdelijke contract krijgen, of werken als zelfstandigen.

Ten opzichte van de situatie vlak na de herbeoordeling (na vier maanden) is het aandeel met een duurzaam dienstverband iets hoger geworden. Zie verder tabel 5.5.

Tabel 5.5 Duurzaamheid van het dienstverband bij 42 en 30 maanden, 2005 en 2006 (als percentage van de werkbehouders)

	cohort 2005		cohort 2006	
	na 4 mnd	na 42 mnd	na 4 mnd	na 30 mnd
ongewogen aantal	n = 602	n = 271	n = 557	n = 292
'duurzaam' dienstverband	67	71	68	76
'redelijk duurzaam' dienstverband	11	13	12	9
'geen duurzaam of minder inkomenszeker' dienstverband	14	16	13	15
<i>onduidelijk</i>	9	-	7	-

²¹ Dit percentage is als volgt berekend. Van de 88 procent die werkt in een reguliere baan, als oproepkracht of anders, heeft 81 procent een vast dienstverband. Dit komt neer op 71 procent van alle werkbehouders binnen de 2005-groep. Het percentage voor de 2006-groep is op soortgelijke wijze berekend.

²² Van eerdergenoemde 88 procent heeft 16 procent een tijdelijk dienstverband van minimaal een half jaar (waarvan in een enkel geval nu al zeker is dat dit contract niet verlengd wordt). Dit komt neer op (ruim) 13 procent van alle werkhervatters binnen de 2005-groep. Het percentage voor de 2006-groep is op soortgelijke wijze berekend.

5.4 Wat zijn de kenmerken van het werk van de werkbehouders?

Veel werkbehouders in administratief beroep, verzorging en productie/onderhoud

Tabel 5.6 toont enkele kenmerken van het huidige werk van de werkbehouders. In het bovenste gedeelte wordt weergegeven welk type werk de werkbehouders doen. Een administratief beroep, werk in de verzorging of heelkunde, en werk in de productie of het onderhoud zijn daarbij het meest genoemd in beide groepen.

Gezondheids- en welzijnszorg en handel zijn meestgenoemde sectoren

Vervolgens wordt de sector weergegeven. Relatief veel werkbehouders zijn werkzaam in de sector gezondheids- en welzijnszorg. Dit betreft 21 procent van de werkbehouders van de 2005-groep en 32 procent van de 2006-groep. Daarnaast is de 2005-groep relatief vaak werkzaam in de handel (17 procent). De sector gezondheids- en welzijnszorg en handel behoren tot de grotere sectoren in Nederland²³. Evengoed zijn de werkbehouders oververtegenwoordigd in de gezondheids- en welzijnszorg. In de zakelijke dienstverlening, ook een grote Nederlandse sector, zijn de werkbehouders ondervertegenwoordigd.

Ruim 60 procent werkzaam in grotere bedrijven van minstens 50 personen

Circa 37-38 procent van de werkbehouders binnen beide cohorten is werkzaam bij een kleinere organisatie van minder dan 50 personen. Ruim 60 procent is dus werkzaam bij grotere bedrijven. Hiervan is bij de 2005-groep 34 procent werkzaam bij een organisatie van minstens 500 personen en bij de 2006-groep 40 procent. Zie tabel 5.6.

In beide cohorten is 75 procent werkzaam in een organisatie die meerdere vestigingen heeft (niet in tabel). Bij de vestiging waar men zelf werkzaam is, werken in circa 55 procent van de gevallen minstens 50 personen. Bij 20 procent werken er minstens 500 personen in de eigen vestiging.

²³ CBS (2008). *Banen en arbeidsvolume van werknemers, 2007*. Bron: www.cbs.nl.

Tabel 5.6 Kenmerken van het huidige werk bij 42 en 30 maanden, 2005 en 2006 (als percentage van de werkbehouders)

	cohort 2005 na 42 mnd	cohort 2006 na 30 mnd
ongewogen aantal	n = 271	n = 292
type werk		
leidinggevend beroep, bestuur	5	6
productie, onderhoud	15	14
transport, opslag	9	8
verkoop, bediening, commercieel beroep	11	8
verzorging, heelkunde	13	21
beveiliging, politie, militaire macht	3	2
administratief beroep	24	22
onderwijs, onderzoek, advies, creatief beroep	9	10
overig	11	9
sector		
landbouw en visserij	1	1
industrie	8	10
bouwnijverheid	9	8
handel	17	8
horeca	1	3
transport	7	8
schoonmaakbranche	3	2
financiële instellingen	3	2
zakelijke dienstverlening	4	5
onderwijs	7	7
overheid	7	5
gezondheids- en welzijnszorg	21	32
cultuur en overige dienstverlening	6	6
overig	6	3
omvang organisatie		
1-9 personen	18	23
10-49 personen	20	14
50-99 personen	7	9
100-499 personen	20	15
500 of meer personen	34	40

Circa tweederde werkbehouders werkt parttime

Tabel 5.7 geeft de omvang van het dienstverband weer na 42 respectievelijk 30 maanden. In beide cohorten werkt circa tweederde van de werkbehouders als parttimer, hier gedefinieerd als minder dan 36 uur werkend volgens het arbeidscontract. We zijn niet nagegaan hoeveel uur men werkte voordat men in de WAO kwam.

Tabel 5.7 Omvang van het dienstverband bij 42 en 30 maanden, 2005 en 2006 (als percentage van de werkbehouders)

	cohort 2005 na 42 mnd	cohort 2006 na 30 mnd
ongewogen aantal	n = 271	n = 292
aantal werkuren		
1-19 uren	20	26
20-35 uren	44	41
> 36 uren	36	33

De helft van de werkbehouders benut verdiencapaciteit

Tabel 5.8 toont de benutting van de verdiencapaciteit door de werkbehouders. De helft van de werkbehouders binnen beide cohorten geeft na 30 en 42 maanden aan de verdiencapaciteit volledig te benutten. Van de 2005-groep zegt 26 procent minder te verdienen en 24 procent weet het niet. Bij de 2006-groep verdient 36 minder en weet 15 procent het niet. Indien de 'weet niet' groep buiten beschouwing wordt gelaten, verdient 66 procent van de 2005-groep en 58 procent van de 2006-groep minstens evenveel als de verdiencapaciteit. Ten opzichte van de eerdere metingen is het aandeel dat de verdiencapaciteit volledig benut iets toegenomen.

Tabel 5.8 Omvang van het dienstverband bij 42 en 30 maanden, 2005 en 2006 (als percentage van de werkbehouders)

	cohort 2005			cohort 2006		
	na 8 mnd	na 18 mnd	na 42 mnd	na 8 mnd	na 18 mnd	na 30 mnd
ongewogen aantal	n = 224	n = 137	n = 271	n = 210	n = 297	n = 292
huidig salaris werkbehouders, vergeleken met theoretische verdiencapaciteit volgens UWV						
meer	15	19	24	15	20	25
ongeveer evenveel	21	28	26	21	22	24
minder	41	35	26	44	42	36
weet het niet	23	18	24	19	16	15

Werkbehouders bij nieuwe werkgever hebben vooral hulp ervaren van familie/vrienden en het re-integratiebedrijf

Van de werkbehouders die aan de slag zijn bij een andere werkgever dan waar ze ten tijde van de herbeoordeling werkten, is gevraagd in hoeverre bepaalde personen en instanties hen geholpen hebben om aan het werk te komen. Dit wordt weergegeven in tabel 5.9. Beide cohorten hebben vooral hulp ervaren van hun sociale netwerk (familie, vrienden of kennissen) en – in mindere mate – van het re-integratiebedrijf. Van de oude werkgever, het uitzendbureau, UWV en CWI heeft men slechts in beperkte mate hulp ervaren om aan het werk te komen. Circa 9 procent van de 2005-groep en 5 procent van de 2006-groep (niet in tabel) geeft aan van geen van de genoemde personen/instanties hulp te hebben ontvangen.

Tabel 5.9 Mate waarin personen/instanties hebben geholpen om aan het werk te komen, 2005 en 2006 (als percentage van de werkbehouders met een nieuwe werkgever)

	cohort 2005, na 42 mnd			cohort 2006, na 30 mnd		
ongewogen aantal	n = 70			n = 45		
mate waarin geholpen	niet	beetje	veel	niet	beetje	veel
oude werkgever	82	13	5	83	15	2
re-integratiebedrijf	77	13	11	63	26	11
UWV	84	13	4	98	2	-
CWI	88	7	5	91	7	2
uitzendbureau	85	5	9	81	11	9
familie, vrienden, kennissen	57	18	25	56	29	16

Verschildt het werk van de werkbehouders met dat van de werkhervatters?

Ten opzichte van de werkhervatters (zie paragraaf 3.4) zijn de werkbehouders iets vaker werkzaam in een administratief of leidinggevend beroep. Wat betreft de sector waar ze werkzaam zijn, zijn er geen uitgesproken verschillen. Wel zijn de werkbehouders vaker dan de werkhervatters werkzaam in zeer grote organisaties van minstens 500 personen. Verder werken de werkbehouders vaker full-time dan de werkhervatters. Ze benutten ook vaker volledig de verdien capaciteit dan de werkhervatters.

5.5 Conclusie

Hoe heeft het aandeel werkbehouders zich ontwikkeld?

De werkbehouders zijn de herbeoordeelden die werk hadden op het moment van herbeoordeling en dit na 30 en 42 maanden ook hebben. Eind 2008 is het aandeel werkbehouders in de 2005-groep toegenomen sinds 18 maanden na de herbeoordeling: van 82 naar 89 procent. Dit valt toe te rekenen aan herbeoordeelden die na een tijdelijke uitval weer zijn begonnen met werken. In de 2006-groep is het aandeel werkbehouders stabiel gebleven op 94 procent.

Wat typeert de werkbehouders?

De werkbehouders ontvangen vaak geen enkele uitkering, dit in tegenstelling tot de werkverliezers. Daarnaast ervaren de werkbehouders een betere gezondheid dan de werkverliezers. Ook hadden zij minder vaak psychische aandoeningen. Ze hebben minder vaak bezwaar gemaakt tegen de beschikking dan de werkverliezers. Het betreft relatief weinig allochtonen. Op andere kenmerken onderscheiden zij zich niet van werkverliezers; zo hadden ze vóór de herbeoordeling ook niet vaker een vast dienstverband.

Het merendeel van de werkbehouders is nog steeds werkzaam bij dezelfde werkgever als waar ze tijdens de herbeoordeling werkten. Een grote meerderheid werkt in een reguliere baan en heeft een vast dienstverband. Tweederde werkt parttime. De helft geeft aan de verdien capaciteit volledig te benutten.

Is het werkbehoud duurzaam?

Een ruime meerderheid van de werkbehouders in beide cohorten heeft een duurzaam of redelijk duurzaam dienstverband: 84 procent binnen de 2005-groep en 85 procent binnen de 2006-groep. In de meeste gevallen gaat het om een duurzaam dienstverband, wat wil zeggen dat ze een vast contract hebben.

Ten opzichte van de situatie vlak na de herbeoordeling is het aandeel met een duurzaam dienstverband iets hoger geworden.

6 WAT ZIJN DE TERUGKEERKANSSEN VAN DE WERKVERLIEZERS?

6.1 Ontwikkeling in de mate van werkverlies

In dit hoofdstuk worden de werkverliezers beschreven. Dit betreft de herbeoordeelden die werk hadden op het moment van herbeoordeling maar dit eind 2008 niet meer hebben. Tabel 6.1 geeft weer hoe groot het aandeel werkverliezers is binnen de groep herbeoordeelden die werk hadden ten tijde van de herbeoordeling, op de verschillende peilmomenten. Dit is het 'spiegelbeeld' van de ontwikkeling in het werkbehoud zoals in paragraaf 5.1 weergegeven.

Van de werkenden ten tijde van de herbeoordeling uit de 2005-groep heeft 4 maanden na ontvangst van de uitslag 7 procent het werk verloren, na 8 maanden 11 procent en na 18 maanden 18 procent. Zo'n 42 maanden na de uitslag zien we een daling in dit aandeel tot 11 procent. Na 42 maanden werkt dus 11 procent niet meer van degenen die bij de herbeoordeling werkten.

Van de werkenden uit de 2006-groep heeft na 4 maanden 4 procent het werk verloren, na 8 maanden 6 procent en na 18 maanden nog steeds 6 procent. Circa 30 maanden na de uitslag is dit onveranderd: 6 procent heeft dan het werk verloren. Binnen de 2006-groep werkt na 30 maanden dus 6 procent niet meer van degenen die werkten bij de herbeoordeling.

Tabel 6.1 Ontwikkeling in de mate van werkverlies (als percentage van de groep die tijdens de herbeoordeling werkt)

peilmoment	T0	T1	T2	T3	T4a	T4b
doorlooptijd	maand 0	maand 4	maand 8	maand 18	maand 30	maand 42
maand	mei	september	januari	november	november	november
werkverliezers 2005-groep	0%	7%	11%	18%	-	11%
werkverliezers 2006-groep	0%	4%	6%	6%	6%	-

Werkverliezers betreffen zeer kleine groep

In de 2005-groep hebben slechts 31 respondenten het werk verloren en in de 2006-groep slechts 19 respondenten. Omdat het in dit hoofdstuk dus om slechts kleine aantallen personen gaat, zijn steeds de ongewogen aantallen weergegeven (geen percentages). De uitkomsten van dit hoofdstuk dienen als indicatief te worden beschouwd.

6.2 Wat kenmerkt de werkverliezers?

De werkverliezers ervaren een relatief slechte gezondheid ten opzichte van de werkbehouders. Daarbij hadden zij vaker psychische aandoeningen. Daarnaast krijgen de werkverliezers vaak een WW- of WAO-uitkering, terwijl de werkbehouders meestal geen enkele uitkering ontvangen. Het betreft relatief veel allochtonen. Verder hebben de werkverliezers vaker bezwaar gemaakt tegen de beschikking van de herbeoordeling dan de werkbehouders.

Werkverliezers verschillen niet van werkbehouders wat betreft de mate van arbeidsongeschiktheid of duur van de WAO vóór de herbeoordeling. Ook hadden de werkverliezers vóór de herbeoordeling niet minder vaak een vast contract dan de werkbehouders. Op de demografische kenmerken leeftijd, geslacht, opleiding, kostwinnerschap en woonsituatie verschillen de werkverliezers niet van de werkbehouders.

6.3 Hoe actief zijn de werkverliezers nog op zoek naar werk?

Meeste werkverliezers zijn aangemeld bij het CWI

Tabel 6.2 geeft weer in hoeverre de werkverliezers zijn aangemeld bij instanties rond werk. De meeste werkverliezers binnen beide cohorten zijn aangemeld bij het CWI. Een kleiner deel is bij een re-integratiebedrijf of een uitzendbureau ingeschreven.

Meeste werkverliezers hebben in afgelopen 4 maanden zoekactiviteiten verricht

Van zeven voorgelegde zoekactiviteiten zijn de meeste door eenderde tot de helft van de werkverliezers verricht in de afgelopen vier maanden. Alleen met de oude werkgever wordt nauwelijks meer contact opgenomen. Circa eenderde van de werkverliezers binnen de 2005-groep solliciteert op vacatures en doet open sollicitaties; bij de 2006-groep is dit ruim de helft. Zie ook tabel 6.2.

Het voornaamste doel waarmee de werkverliezers deze activiteiten verrichten, is om te zoeken naar werk. Dit wordt door een meerderheid genoemd. In mindere mate wordt genoemd dat men hierdoor op de hoogte wil blijven van de arbeidsmarkt. Enkelen geven aan zich hiermee te oriënteren op andersoortige werk mogelijkheden. Niet iedereen heeft echter zoekactiviteiten verricht in de afgelopen vier maanden; bij de 2005-groep is dit vaker niet gebeurd dan bij de 2006-groep. Het merendeel heeft echter wel zoekactiviteiten ondernomen.

Tabel 6.2 Zoekactiviteiten, 2005 en 2006 (van de werkverliezers)

	cohort 2005 na 42 mnd	cohort 2006 na 30 mnd
ongewogen aantal	n = 31	n = 19
aanmelding bij instanties rond werk		
CWI	19x	13x
uitzendbureau	9x	5x
re-integratiebedrijf	4x	4x
WSW	1x	2x
zoekactiviteiten		
vacatures kijken in de krant	16x	13x
vacatures kijken op Internet	16x	14x
vacatures kijken bij CWI	10x	8x
solliciteren op vacatures	13x	14x
open sollicitaties	11x	10x
over (ander) werk zoeken praten	15x	10x
contact opnemen met oude werkgever	-	2x
doel(en) waarmee activiteiten verricht		
om op de hoogte te blijven van de arbeidsmarkt	5x	8x
om te zoeken naar werk	18x	13x
om zich te oriënteren op andersoortige werkmogelijkheden	2x	-
n.v.t., heeft geen van deze activiteiten verricht	10x	3x
momenteel op zoek naar werk		
ja	14x	11x
nee, maar wel bezig met stage, opleiding of re-integratie- traject	3x	2x
nee, om andere redenen niet op zoek naar werk	12x	4x

Meeste werkverliezers zijn bezig met het verkrijgen van werk

Het ondernemen van zoekactiviteiten in de afgelopen periode hoeft niet te betekenen dat men nu serieus op zoek naar een baan is. Binnen de 2005-groep geven 14 van de 31 werkverliezers aan momenteel op zoek te zijn naar werk, binnen de 2006-groep zijn dit 11 van de 19. Van de niet-zoekenden zijn enkelen evengoed wel doende om aan betaald werk te komen: zij zijn bezig met een stage, opleiding of re-integratietraject. Zij zijn daarmee feitelijk wel werkzoekend. Aldus bezien is in totaal ruim de helft van de werkverliezers (17 van de 31) in de 2005-groep bezig met het verkrijgen van werk en tweederde (13 van de 19) in de 2006-groep.

Helft van werkverliezers die niet bezig zijn met verkrijgen van werk verwacht nooit meer op zoek te gaan

Van de niet-zoekenden die ook anderszins niet bezig zijn met het verkrijgen van werk, verwacht ongeveer de helft (9 van de 16) nooit meer op zoek te gaan naar werk. De overige niet-zoekenden verwachten vroeger of (meestal) later wel op zoek te gaan (niet in tabel).

Helft van werkverliezers die wel bezig zijn met verkrijgen van werk verwacht binnen een jaar werk te hebben

Van de werkverliezers die wel zoeken naar werk of middels een stage, opleiding of re-integratietraject bezig zijn met het verkrijgen van werk, verwacht ruim de helft (18 van de 30) binnen een jaar werk te hebben. In hoeverre zij hierbij al rekening gehouden hebben met de crisis is onbekend.

Terugkeerkansen naar werk lijken groter dan bij niet-hervatters

Op basis van bovenstaande resultaten is bepaald wat de terugkeerkansen naar werk zijn van de werkverliezers. Hierbij is gekeken naar de combinatie van de mate waarin men momenteel op zoek is naar werk of anderszins bezig is met het verkrijgen van werk, de mate waarin men verwacht binnen een jaar op zoek te gaan naar werk danwel betaald werk te hebben. Zie tabel 6.3.

Ongeveer eenderde van de werkverliezers in beide cohorten acht terugkeer naar werk binnen het jaar waarschijnlijk. Dit betreft werkverliezers die momenteel op zoek zijn naar werk of anderszins bezig zijn met het verkrijgen van werk, en verwachten binnen een jaar betaald werk te hebben. Bij een deel betreft dit 'spontane' terugkeer (zij ontvangen en wensen geen begeleiding naar werk) en bij een deel 'geholpen' terugkeer (zij ontvangen of wensen wel begeleiding). Daarnaast verwacht 1 op de 5 à 6 werkverliezers geheel geen terugkeer naar werk: zij zijn nu niet op zoek naar werk en verwachten dit ook nooit meer te gaan doen. Dan is er een 'tussengroep', die terugkeer naar werk niet uitsluit. Dit betreft werkverliezers die wel op zoek zijn naar werk of anderszins bezig zijn met het verkrijgen van werk, maar niet verwachten binnen een jaar betaald werk te hebben, evenals werkverliezers die niet op zoek zijn naar werk maar niet uitsluiten vroeger of later weer op zoek te gaan naar werk. Dit betreft circa eenderde van de werkverliezers.

Ten opzichte van de niet-hervatters (zie paragraaf 4.3) lijken de terugkeerkansen op korte termijn bij de werkverliezers groter. Vanwege de kleine aantallen werkverliezers geldt dit slechts als indicatie.

Tabel 6.3 Terugkeerkansen naar werk bij 42 en 30 maanden, 2005 en 2006 (van de werkverliezers)

	cohort 2005 na 42 mnd	cohort 2006 na 30 mnd
ongewogen aantal	n = 31	n = 19
acht 'spontane' terugkeer naar werk binnen jaar waarschijnlijk	2x	5x
acht 'geholpen' terugkeer naar werk binnen jaar waarschijnlijk	9x	3x
sluit (latere) terugkeer naar werk niet uit	12x	6x
verwacht geheel geen terugkeer naar werk	6x	3x

6.4 Welke belemmeringen zijn er om op zoek te gaan naar werk of dit te vinden?

In voorgaande paragraaf zijn we ingegaan op de mate waarin de werkverliezers op zoek zijn naar werk en zij dit verwachten te vinden. Nu gaan we nader in op eventuele belemmeringen die de werkverliezers ervaren bij het zoeken naar en vinden van werk.

Gezondheidsaspecten vormen grootste belemmeringen voor zoeken naar werk
Tabel 6.4 toont de ervaren belemmeringen bij het zoeken naar werk, onder de werkverliezers die niet op zoek zijn naar werk. Het gaat hierbij om zeer kleine aantallen, waardoor de resultaten met de nodige voorzichtigheid geïnterpreteerd dienen te worden. Derhalve zijn de 2005-groep en 2006-groep samengenomen. Indicatief kan gesteld worden dat gezondheidsaspecten de grootste belemmeringen vormen. Men ervaart de energie of gezondheid als sterk wisselend, men is bang dat de klachten verergeren als men gaat werken of men acht zichzelf vanwege de gezondheid absoluut niet in staat te werken. De niet-zoekenden geven veelal aan dat deze aspecten een grote rol spelen. Andere factoren worden in mindere mate genoemd.

Tabel 6.4 Belemmeringen bij het zoeken naar werk bij 42 en 30 maanden, 2005 en 2006 (van de werkverliezers die niet op zoek zijn naar werk)

	cohorten 2005 + 2006
ongewogen aantal	n = 16
factoren die in zekere mate een rol spelen	
de zorg voor kinderen of andere familieleden	5x
verwacht dat niemand hem/haar wil aannemen	3x
weet niet hoe een baan te vinden die bij de eigen mogelijkheden past	5x
energie/gezondheid is sterk wisselend	12x
is bang dat de klachten verergeren als hij/zij werkt	10x
acht zichzelf vanwege de gezondheid absoluut niet in staat te werken	10x
vindt de financiële voordelen van werken onduidelijk of te klein	1x
is bang voor de financiële gevolgen als hij/zij weer zou uitvallen	2x
ziet geen echte noodzaak om te werken	1x

Gezondheid en leeftijd lijken vaak belemmering voor het vinden van werk

De werkverliezers die wel bezig zijn met het verkrijgen van werk, maar niet verwachten binnen een jaar betaald werk te vinden, is gevraagd waarom ze dit niet verwachten. Zie tabel 6.5. Het gaat hierbij echter om zeer kleine aantallen. De indicatieve uitkomsten tonen dat in ieder geval gezondheid en leeftijd hier vaak een rol in spelen.

Tabel 6.5 Redenen waarom men verwacht geen werk te zullen vinden, 2005 en 2006 (van de werkverliezers die niet verwachtten binnen een jaar betaald werk te hebben)

	cohorten 2005 + 2006
ongewogen aantal	n = 12
<i>indien momenteel op zoek naar werk of bezig met stage, opleiding of re-integratietraject, maar verwacht niet binnen een jaar betaald werk te vinden: redenen waarom niet</i>	
vanwege de gezondheid	10x
vanwege de leeftijd	9x
vanwege het opleidingsniveau	5x
vanwege het beperkte aantal uren dat men inzetbaar is	6x
sollicitaties zijn tot nu toe steeds zonder succes	7x
WAO-verleden schrikt werkgevers af	6x
gevolgde opleiding duurt langer dan een jaar	1x

6.5 Hebben de werkverliezers nu nog behoefte aan begeleiding naar werk?

Werkverliezers hebben in beperkte mate behoefte aan begeleiding naar werk
 Binnen de 2005-groep geven 15 van de 31 werkverliezers aan sinds de herbeoordeling begeleiding naar werk ontvangen te hebben. Binnen de 2006-groep betreft dit 7 van de 19. In de meeste gevallen is de begeleiding inmiddels beëindigd. De werkverliezers die geen begeleiding naar werk ontvangen hebben, hebben hier veelal ook geen behoefte meer aan. Zie verder tabel 6.6.

Tabel 6.6 Stand van zaken begeleidingsbehoefte na 42 en 30 maanden, 2005 en 2006 (van de werkverliezers)

	cohort 2005 na 42 mnd	cohort 2006 na 30 mnd
ongewogen aantal	n = 31	n = 19
ontvangen begeleiding bij terugkeer naar werk		
ja, krijgt deze begeleiding op het meetmoment nog	5x	2x
ja, maar deze begeleiding is inmiddels beëindigd	10x	5x
nee	16x	11x
<i>indien nee: behoefte aan begeleiding naar werk</i>		
ja, zo snel mogelijk	1x	2x
ja, op termijn	1x	2x
nee	13x	6x

6.6 Verschillen werkverliezers van niet-hervatters?

In dit hoofdstuk is ingegaan op de werkverliezers: de herbeoordeelden die wel werk hadden ten tijde van de herbeoordeling, maar dit na 42 respectievelijk 30 maanden niet meer hebben. In deze paragraaf staan we stil bij de verschillen en overeenkomsten tussen de werkverliezers en de niet-hervatters. De niet-hervatters werken bij 42 respectievelijk 30 maanden eveneens niet, maar hadden tijdens de herbeoordeling ook al geen werk.

De werkverliezers blijken op enkele punten te verschillen van de niet-hervatters. Ten eerste ervaren de werkverliezers een betere gezondheid dan de niet-hervatters. De werkverliezers ervaren hun gezondheid driemaal vaker als 'goed' en tweemaal minder vaak als 'slecht' (zie ook paragraaf 2.3).

Daarnaast waren de werkverliezers vaker gedeeltelijk arbeidsongeschikt en niet-hervatters vaker volledig arbeidsongeschikt vóór de herbeoordeling. Tweederde van de werkverliezers was gedeeltelijk arbeidsongeschikt versus eenderde van de niet-hervatters. De werkverliezers hebben ook minder vaak bezwaar gemaakt tegen de beschikking dan de niet-hervatters.

Verder zijn de werkverliezers gemiddeld hoger opgeleid: een kwart heeft een hbo + -opleiding, versus 11 procent van de niet-hervatters.

De werkverliezers zijn vaker dan de niet-hervatters op zoek naar werk of anderszins bezig met het verkrijgen van werk. De kans op terugkeer naar werk lijkt bij de werkverliezers ook groter.

Geen verschil is er gevonden tussen werkverliezers en niet-hervatters wat betreft de demografische kenmerken leeftijd, geslacht, woonsituatie en etniciteit. Hetzelfde geldt voor het type klachten en de duur WAO vóór herbeoordeling. Ook geen verschil is er in de ontvangen begeleiding naar werk.

6.7 Conclusie

Wat typeert de werkverliezers?

De herbeoordeelden die werk hadden op het moment van herbeoordeling maar dit eind 2008 niet meer hebben, duiden we aan als werkverliezers.

In de 2005-groep zijn er slechts 31 en in de 2006-groep 19 werkverliezers. Omdat het dus om kleine aantallen personen gaat, dienen de uitkomsten betreffende de werkverliezers als indicatief te worden beschouwd.

De werkverliezers ervaren een relatief slechte gezondheid ten opzichte van de werkbehouders. Ze krijgen vaak een WW- of WAO-uitkering. Het betreft relatief veel allochtonen. De werkverliezers hebben vaker bezwaar gemaakt tegen de beschikking dan de werkbehouders.

Wat zijn de terugkeerkansen van de werkverliezers?

Ongeveer eenderde van de werkverliezers acht terugkeer naar werk binnen een jaar waarschijnlijk. Van nog eens eenderde is terugkeer naar werk – eventueel op langere termijn – onzeker, maar dit sluiten ze niet uit.

De werkverliezers schatten hiermee hun terugkeerkansen wat gunstiger in dan de niet-hervatters.

BIJLAGE 1 METHODE, RESPONS EN REPRESENTATIVITEIT

Methode

De meting is uitgevoerd in november-december 2008 via een schriftelijke enquête. Voor het 2005-cohort is dit 30 maanden na de uitslag van de herbeoordeling, voor het 2006-cohort 42 maanden.

De vragenlijst is begeleid door een uitnodigingsbrief, informatieblad en antwoord-envelop. De uitnodigingsbrief is van UWV afkomstig en ondertekend door de directeur Divisie Arbeidsgeschiktheid. De vragenlijst en het informatieblad zijn (in samenspraak met UWV) door *AStri* samengesteld en bevatten het logo en adres van *AStri*. Deze vragenlijstmailing heeft UWV op 7 november 2008 verzonden. Op 21 november heeft UWV alle geselecteerden een herinneringsbrief gestuurd.

Respons

De aan te schrijven groep betrof de deelnemers aan de eerste meting binnen beide cohorten. Bij het 2005-cohort zijn dit 1.783 personen, bij het 2006-cohort 1.530 personen. Vijftig deelnemers zijn afgefallen omdat ze niet traceerbaar waren, inmiddels zijn overleden of naar het buitenland verhuisd. Uiteindelijk zijn 1.746 personen van het 2005-cohort aangeschreven en 1.517 personen van het 2006-cohort.

Van 34 personen is de vragenlijst retour afzender gekomen, omdat de brieven onbestelbaar waren.

Van de 1.746 aangeschreven personen van het 2005-cohort hebben er 774 de meegestuurde vragenlijst tijdig geretourneerd (44 procent). Van de 774 respondenten bleken 105 na 30 maanden weer hun oude arbeidsongeschiktheidspercentage, van voor de herbeoordeling, te hebben (of hoger).

Van de 1.517 aangeschreven personen van het 2006-cohort hebben er 764 de meegestuurde vragenlijst tijdig geretourneerd (50 procent). Hiervan bleken 111 respondenten na 30 maanden weer minimaal hun oude arbeidsongeschiktheidspercentage, van voor de herbeoordeling, te hebben. Tabel B1.1 geeft weer wat de aanleiding voor de verhoging van het WAO-percentage bij deze respondenten is geweest.

Tabel B1.1 Aanleiding voor verhoging van WAO-percentage, waardoor minimaal op oude niveau (meerdere antwoorden mogelijk) (aantallen)

	cohort 2005	cohort 2006
bezwaar/beroep tegen het door UWV vastgestelde WAO-percentage	42	51
verandering van hun gezondheidssituatie	51	30
verandering van hun inkomenssituatie	4	5
herberekening van de uitkering, vanwege hun leeftijd (men was op 1 juli 2004 tussen 45 en 50 jaar)	22	31
herberekening van de uitkering, omdat men voorheen meer dan 38 uur werkte	6	10
anders/ onduidelijk	3	1
totaal	105	111

De respondenten die weer minimaal op hun oude arbeidsongeschiktheidspercentage zitten, zijn niet meegenomen in de analyse en rapportage. Dit betekent dat dit rapport betrekking heeft op 669 respondenten binnen het 2005-cohort en 653 binnen het 2006-cohort (38 respectievelijk 43 procent van de aangeschreven groep).

Representativiteit

Weging naar geslacht, leeftijdsklasse en mate van arbeidsongeschiktheid

In de eerste meting zijn 5.000 herbeoordeelden in beide cohorten benaderd voor deelname aan het onderzoek (zie bijlage 2). Bij het 2005-cohort zijn dit alle herbeoordeelden die in de periode mei-juni 2005 de uitslag ontvingen met de mededeling dat de uitkering verlaagd of beëindigd is. Bij het 2006-cohort betrof dit de periode mei-juni 2006.

Net als in de eerste meting vindt ook in deze extra meting weging plaats, zodanig dat de verhoudingen van de oorspronkelijk benaderde cohorten (n = 5.000 per cohort) hersteld worden, wat geslacht, leeftijdsklasse en mate van arbeidsongeschiktheid betreft. De gehanteerde weegfactoren zijn weergegeven in tabel B1.2.

Tabel B1.2 Gehanteerde weegfactoren in de extra meting (T4)***2005-cohort**

		mannen	vrouwen
uitkering	t/m 34 jaar	-	1,41
beëindigd	35 t/m 44 jaar	1,42	0,85
	45 t/m 50 jaar	1,10	0,61
uitkering	t/m 34 jaar	-	1,24
verlaagd	35 t/m 44 jaar	1,01	0,63
	45 t/m 50 jaar	0,90	0,59

2006-cohort

		mannen	vrouwen
uitkering	t/m 34 jaar	-	1,62
beëindigd	35 t/m 44 jaar	2,08	1,27
	45 t/m 50 jaar	1,11	0,50
uitkering	t/m 34 jaar	-	1,61
verlaagd	35 t/m 44 jaar	1,36	0,84
	45 t/m 50 jaar	0,61	0,48

* Indien leeftijd, geslacht of mate van arbeidsgeschiktheid onbekend: weegfactor = 1.

Extra weging naar werksituatie ten tijde van herbeoordeling

Na toepassing van deze weging is nagegaan in hoeverre de respondenten representatief zijn op het belangrijkste kenmerk van dit onderzoek, namelijk werken of niet werken tijdens de herbeoordeling. In beide cohorten is in deze extra meting sprake van een oververtegenwoordiging van werkenden op het moment van herbeoordeling. Bij het 2005-cohort is dit 46 in plaats van 37 procent, bij het 2006-cohort 48 in plaats van 42 procent. Om deze reden is een extra weegfactor gemaakt, die terugweegt naar de oorspronkelijke verdeling van werkenden en niet-werkenden zoals bepaald in de eerste meting. In het 2005-cohort krijgen de werkenden hiervoor een weegfactor van 0,81 en de niet-werkenden van 1,16. In het 2006-cohort is dit 0,87 respectievelijk 1,11. Vervolgens zijn beide weegfactoren met elkaar vermenigvuldigd.

Representativiteit van respondenten extra meting voor eerste meting

Als gevolg van de weging zijn de respondenten van de extra meting (net als ook gold voor de eerste meting) representatief op leeftijd, geslacht en mate van arbeidsongeschiktheid voor de oorspronkelijk aangeschreven cohorten van elk 5.000 herbeoordeelden. Het aandeel werkenden is nu ook ongeveer gelijk met die binnen de eerste meting van beide cohorten (tabel B1.3). Ook wat opleiding, kostwinnerschap, woonsituatie en etniciteit betreft is de T4-groep van beide cohorten representatief voor de groep die aan de eerste meting meedeed.

Tabel B1.3 Achtergrondkenmerken van de deelnemers aan het onderzoek, ten opzichte van T1 (kolompercentage)

	cohort 2005		cohort 2006	
	T1 deelnemers n = 1.873	T4 deelnemers n = 669	T1 deelnemers n = 1.530	T4 deelnemers n = 653
<i>geslacht</i>				
mannen	35	35	37	36
vrouwen	65	65	63	64
<i>leeftijd jaar beschikking</i>				
t/m 24 jaar	2	1	1	0
25-34 jaar	38	34	17	15
35-44 jaar	48	52	56	59
45-52 jaar	13	13	26	26
<i>opleidingsniveau</i>				
lager onderwijs, vmbo	59	55	58	54
mbo + avo	27	29	29	31
hbo + universiteit	14	16	13	15
<i>kostwinnerschap</i>				
niet samenwonend	27	24	26	23
hoofdkostwinner	16	17	20	18
beiden kostwinner	8	9	8	7
partner hoofdkostwinner	42	44	43	48
anders (bv. inwonend)	7	6	4	3

	cohort 2005		cohort 2006	
	T1 deelnemers	T4 deelnemers	T1 deelnemers	T4 deelnemers
	n = 1.873	n = 669	n = 1.530	n = 653
<i>werkende partner?</i>				
partner werkt	53	57	57	61
partner werkt niet	12	13	14	13
geen partner	34	30	29	27
<i>woonsituatie</i>				
samenwonend	66	71	72	74
alleenwonend	17	16	17	16
alleen met kinderen	9	8	9	7
inwonend	7	6	3	3
<i>heeft financieel afhankelijke kinderen</i>	60	60	64	62
<i>etniciteit</i>				
Nederlands	78	79	82	85
Marokkaans, Turks	11	11	9	8
Antilliaans, Surinaams	3	2	2	1
overig	8	8	8	6
werkt tijdens herbo	37	38	42	42

Re-integratievisie vergeleken tussen eerste en extra meting

Om de representativiteit verder te onderzoeken is nagegaan of de uitkomst van de re-integratievisie voor de T4-groepen verschilt van de T1-groepen (alleen voor degenen die UWV hiertoe gemachtigd hebben). De uitkomsten van deze vergelijking zijn weergegeven in tabel B1.4. Alle T4-deelnemers hebben aan T1 deelgenomen. De verschillen tussen de T1-groep en de T4-groep van beide cohorten zijn over het algemeen klein. Alleen de aandelen die de verdien capaciteit ten tijde van de herbeoordeling reeds benutten, zijn in beide T4-groepen hoger dan in de T1-groepen. Bij het 2006-cohort is daarnaast het aandeel dat een regulier traject gaat volgen in de T4-groep lager dan in de T1-groep. Door te wegen (zie hiervoor) worden deze verschillen overigens wel iets kleiner. Op het punt van begeleiding naar werk vormen de T4-groepen van beide cohorten al met al een redelijke afspiegeling van de T1-groep.

Tabel B1.4 Uitkomst re-integratievisie UWV van de deelnemers aan het onderzoek, ten opzichte van T1 (ongewogen kolompercentage)

	cohort 2005		cohort 2006	
	T1 deelnemers	T4 deelnemers	T1 deelnemers	T4 deelnemers
	n = 1.190	n = 459	n = 1.070	n = 453
bezwaar	10	8	3	2
inkoop regulier re-integratietraject	29	28	22	17
inkoop via IRO	6	7	9	10
al in traject	9	7	7	7
benut verdien capaciteit al	22	27	24	29
overlegt met werkgever over uitbreiding	6	7	6	6
overlegt met werkgever inactief dienstverband	2	3	0	0
kan zelf werk zoeken	9	7	10	9
stelt zich niet beschikbaar voor werk	8	6	13	14
tijdelijk geen re-integratie	0	0	6	5
80-100% AO	0	0	0	1

BIJLAGE 2 STEEKPROEFKADER EN RESPONDENTEN

Tabel B2.1 Oorspronkelijke steekproef 2005-cohort en respondenten T4

	mannen		vrouwen		totaal	
oorspronkelijke steekproef cohort 2005 (n = 5.000)						
<i>uitkering beëindigd</i>						
t/m 24 jaar	35	0,7%	58	1,2%	93	1,9%
25 t/m 34 jaar	407	8,1%	1.024	20,5%	1.431	28,6%
35 t/m 44 jaar	541	10,8%	1.021	20,4%	1.562	31,2%
45 t/m 50 jaar	14	32,9%	231	4,6%	374	7,5%
<i>totaal</i>	<i>1.126</i>	<i>22,5%</i>	<i>2.334</i>	<i>46,7%</i>	<i>3.460</i>	<i>69,2%</i>
<i>uitkering verlaagd</i>						
t/m 24 jaar	4	0,1%	10	0,2%	14	0,3%
25 t/m 34 jaar	132	2,6%	295	5,9%	427	8,5%
35 t/m 44 jaar	374	7,5%	448	9,0%	822	16,4%
45 t/m 50 jaar	159	3,2%	118	2,4%	277	5,5%
<i>totaal</i>	<i>669</i>	<i>13,4%</i>	<i>871</i>	<i>17,4%</i>	<i>1.540</i>	<i>30,8%</i>
<i>totaal-totaal</i>	<i>1.795</i>	<i>35,9%</i>	<i>3.205</i>	<i>64,1%</i>	<i>5.000</i>	<i>100%</i>
respondenten T4 (n = 652 waarvan leeftijd en geslacht bekend, op een totaal van 669)						
<i>uitkering beëindigd</i>						
t/m 34 jaar*	27	4,1%	100	15,3%	127	19,5%
35 t/m 44 jaar	63	9,7%	157	24,1%	220	33,7%
45 t/m 50 jaar	17	2,6%	49	7,5%	66	10,1%
<i>totaal</i>	<i>107</i>	<i>16,4%</i>	<i>306</i>	<i>46,9%</i>	<i>413</i>	<i>63,3%</i>
<i>uitkering verlaagd</i>						
t/m 34 jaar	8	1,2%	32	4,9%	40	6,1%
35 t/m 44 jaar	58	8,9%	92	14,1%	150	23,0%
45 t/m 50 jaar	23	3,5%	26	4,0%	49	7,5%
<i>totaal</i>	<i>89</i>	<i>13,7%</i>	<i>150</i>	<i>23,0%</i>	<i>239</i>	<i>36,7%</i>
<i>totaal-totaal</i>	<i>196</i>	<i>30,1%</i>	<i>456</i>	<i>69,9%</i>	<i>652</i>	<i>100%</i>

Tabel B2.2 Oorspronkelijke steekproef 2006-cohort en respondenten T4

	mannen		vrouwen		totaal	
oorspronkelijke steekproef cohort 2006 (n = 5.000)						
<i>uitkering beëindigd</i>						
t/m 24 jaar	12	0,2%	33	0,7%	45	0,9%
25 t/m 34 jaar	175	3,5%	423	8,5%	598	12,0%
35 t/m 44 jaar	590	11,8%	1149	23,0%	1.739	34,8%
45 t/m 50 jaar	268	5,4%	417	8,3%	685	13,7%
<i>totaal</i>	<i>1.045</i>	<i>20,9%</i>	<i>2.022</i>	<i>40,4%</i>	<i>3.067</i>	<i>61,3%</i>
<i>uitkering verlaagd</i>						
t/m 24 jaar	6	0,1%	2	0,0%	8	0,2%
25 t/m 34 jaar	63	1,3%	174	3,5%	237	4,7%
35 t/m 44 jaar	462	9,2%	630	12,6%	1092	21,8%
45 t/m 50 jaar	291	5,8%	305	6,1%	596	11,9%
<i>totaal</i>	<i>822</i>	<i>16,4%</i>	<i>1.111</i>	<i>22,2%</i>	<i>1.933</i>	<i>38,7%</i>
<i>totaal-totaal</i>	<i>1.867</i>	<i>37,3%</i>	<i>3.133</i>	<i>62,7%</i>	<i>5.000</i>	<i>100%</i>
respondenten T4 (n = 641 waarvan leeftijd en geslacht bekend, op een totaal van 653)						
<i>uitkering beëindigd</i>						
t/m 34 jaar*	6	0,9%	36	5,6%	42	6,6%
35 t/m 44 jaar	42	6,6%	116	18,1%	158	24,6%
45 t/m 50 jaar	31	4,8%	107	16,7%	138	21,5%
<i>totaal</i>	<i>79</i>	<i>12,3%</i>	<i>259</i>	<i>40,4%</i>	<i>338</i>	<i>52,7%</i>
<i>uitkering verlaagd</i>						
t/m 34 jaar	1	0,2%	14	2,2%	15	2,3%
35 t/m 44 jaar	49	7,6%	96	15,0%	145	22,6%
45 t/m 50 jaar	61	9,5%	82	12,8%	143	22,3%
<i>totaal</i>	<i>111</i>	<i>17,3%</i>	<i>192</i>	<i>30,0%</i>	<i>303</i>	<i>47,3%</i>
<i>totaal-totaal</i>	<i>190</i>	<i>29,6%</i>	<i>451</i>	<i>70,4%</i>	<i>641</i>	<i>100%</i>

BIJLAGE 3 ONTWIKKELINGEN EN VERANDERINGEN HERBEOORDELINGSOPERATIE

Omvang en stand van zaken herbeoordelingsoperatie

UWV is in oktober 2004 gestart met de uitvoering van de herbeoordelingen volgens het aangepaste Schattingsbesluit (aSB). In totaal moesten circa 340.000 arbeidsongeschikten geboren na 1 juli 1954 opnieuw beoordeeld worden. Begin 2007 heeft de regering besloten deze grens te verlagen tot 1 juli 1959²⁴. De herbeoordelingoperatie moet in het eerste kwartaal van 2009 voltooid worden. De herbeoordelingen hebben betrekking op Wajongers, WAZ'ers en WAO'ers. Ook cliënten die een professionele herbeoordeling²⁵ ondergaan, worden volgens het aSB beoordeeld. Het oproepen voor de herbeoordelingen vindt plaats op volgorde van leeftijd: van jong naar oud. In tabel B3.1 wordt het aantal herbeoordelingen weergegeven dat UWV heeft uitgevoerd tot en met 2008, verdeeld naar de uitkomst van de herbeoordeling en naar type verzekering.

Onderzoeksgroep vertegenwoordigt eenderde van de herbeoordeelden

Uit de tabel is op te maken dat 32 procent van alle tot en met 2008 uitgevoerde herbeoordelingen tot een verlaging of beëindiging van de arbeidsongeschiktheidsuitkering heeft geleid. Dit percentage ligt bij de WAO (37 procent) en de WAZ (42 procent) veel hoger dan bij de Wajong (8 procent). Het onderzoek dat in dit rapport beschreven wordt, heeft betrekking op een *deelgroep* van de herbeoordeelden, namelijk **WAO'ers** waarvan de uitkering is **verlaagd** of **beëindigd**. Tachtig procent van de herbeoordelingen betreft WAO'ers. Van 37 procent van deze WAO'ers is de uitkering verlaagd of beëindigd. De 'afgeschatte' WAO'ers vertegenwoordigen 29 procent van alle cliënten die vóór 2008 herbeoordeeld zijn.

²⁴ Op de groep die op 1 juli 2004 tussen de 45 en 50 jaar oud was, wordt bij de herbeoordeling sindsdien weer uitgegaan van het oude schattingsbesluit, zoals dit vóór 1 oktober 2004 gold. Bij al herbeoordeelde 45-plussers wordt het arbeidsongeschiktheidspercentage opnieuw berekend (tenzij men dit uitdrukkelijk niet wenst).

²⁵ Professionele herbeoordelingen zijn herbeoordelingen die buiten de standaardtermijnen om plaatsvinden. Het initiatief hiervoor kan bij UWV of de cliënt liggen. Aanleiding hiervoor vormt een (te verwachten) verandering in de gezondheid of inkomen.

Tabel B3.1 Uitkomst van de t/m 2008 uitgevoerde aSB-herbeoordelingen

	WAO	Wajong	WAZ	totaal
uitkering beëindigd	23%	7%	26%	20%
uitkering verlaagd	14%	1%	16%	12%
uitkering gelijk gebleven	57%	91%	50%	63%
uitkering verhoogd	6%	1%	8%	6%
totaal (kolom%)	100%	100%	100%	100%
aantallen herbeoordeelden	265.000	58.000	9.000	332.000
aandeel (rij%)	80%	17%	3%	100%

Bron: Voorlopige cijfers Kenniscentrum UWV

Veranderingen in 2005 en 2006

In 2006 minder beëindigingen van de WAO-uitkering dan in 2005

Omdat dit monitoronderzoek alleen WAO-ers volgt die in 2005 en 2006 herbeoordeeld zijn, geven we in tabel B3.2 de uitkomsten per kalenderjaar weer. In 2005 werd bij 47 procent van de herbeoordeelde WAO'ers de uitkering verlaagd of beëindigd. In 2006 is dit percentage gedaald tot 38. Het verschil wordt vooral veroorzaakt door een kleiner aandeel *beëindigingen*: 32 procent in 2005 tegenover 23 procent in 2006. Het percentage *verlagingen* is niet veranderd. Naarmate de herbeoordeelden ouder zijn, gebeurt het dus vaker dat het arbeidsongeschiktheidspercentage na de herbeoordeling gelijk blijft of verhoogd wordt. Dit is niet alleen een gevolg van stijgende leeftijd op zich, maar ook van andere factoren die gepaard gaan met een hogere leeftijd: hoger salaris, ander type aandoeningen, langere WAO-duur en opleiding. Daarnaast veroorzaakt ook de mate waarin *professionele* beoordelingen worden uitgevoerd een verschil in het aandeel beëindigingen. Professionele herbeoordelingen leiden vaak tot een verlaging of beëindiging van het WAO-percentage. In 2006 zijn minder professionele herbeoordelingen uitgevoerd dan in 2005²⁶. De trend van minder beëindigingen zet zich in 2007 en 2008 voort. In deze jaren vinden ook iets minder verlagingen plaats.

²⁶ UWV Kwartaalverkenning (2008) UKV 2007-IV, Kenniscentrum UWV, p. 43-44.

Tabel B3.2 Uitkomsten van uitgevoerde herbeoordelingen onder WAO'ers, 2005 tot en met 2008

	2005	2006	2007	2008	totaal
uitkering beëindigd	32%	23%	16%	8%	23%
uitkering verlaagd	15%	15%	13%	10%	14%
uitkering gelijk gebleven	49%	57%	63%	70%	57%
uitkering verhoogd	4%	6%	8%	12%	6%
totaal (kolom%)	100%	100%	100%	100%	100%

Bronnen: UWV jaarverslagen 2005-2007, cijfers 2008 betreffen een voorlopige berekening van Kenniscentrum UWV.

Veranderingen in uitvoering herbeoordelingen vanaf 2006

UWV heeft haar beleid rond de begeleiding en informatievoorziening van herbeoordeelden op een aantal punten bijgesteld in 2006. Een aantal van deze veranderingen is mede gebeurd op basis van knelpunten zoals die uit de rapportages over het 2005-cohort naar voren kwamen. Het gaat om de volgende zaken.

1. Vanaf 1 januari 2006 heeft UWV als beleid om de herbeoordeelden in alle gevallen de re-integratievisie toe te sturen. De cliënt kan sinds die datum ook in beroep gaan tegen de re-integratievisie. In de vernieuwde re-integratievisie worden alle afspraken rond begeleiding helder vastgelegd. Een beoogd effect hiervan is dat begeleiding naar werk uitdrukkelijker een onderwerp van gesprek wordt tussen herbeoordeelde en arbeidsdeskundige en dat er meer helderheid voor de cliënt ontstaat.
2. Vanaf februari 2006 worden alle herbeoordeelden van wie de uitkering is verlaagd en die te kennen hebben gegeven geen behoefte te hebben aan ondersteuning, na drie maanden opnieuw benaderd met een passend aanbod voor ondersteuning. Het gaat hierbij om ongeveer een derde van de groep die hun uitkering (deels) verliest. Voor het uitvoeren van onder andere deze taak heeft UWV circa 100 re-integratiebegeleiders aangesteld.
3. Vanaf 1 juli 2006 koopt UWV maatwerktrajecten in. Een deel van deze trajecten is speciaal gericht op herbeoordeelden met gezondheidsbeperkingen. Voorschakel- en activeringstrajecten maken hier onderdeel van uit.
4. In het derde kwartaal van 2006 heeft UWV verbeteringen doorgevoerd in het aanvraagproces van WW- en TRI-uitkeringen na de herbeoordeling. Kern van deze verbeteringen is dat de aanvraag niet eerst via CWI verloopt maar intern binnen UWV wordt afgehandeld. De klant wordt daarbij ondersteund door de arbeidsdeskundige, waarbij bekende gegevens worden doorgegeven

ten behoeve van de beoordeling van de WW, respectievelijk TRI-aanvraag. Dit gebeurt aansluitend op het gesprek dat de arbeidsdeskundige met de cliënt heeft over de uitkomsten van de herbeoordeling.

5. In 2006 heeft een bezwaarprocedure geen opschortende werking meer voor re-integratieactiviteiten.
6. Sinds 2006 maakt UWV ook concrete re-integratieafspraken met cliënten die aangeven dat ze zelf op zoek gaan naar werk.
7. Een van de wijzigingen in 2007 betreft het maximeren van de urenomvang van de maatmanfunctie. Deze maximering houdt in dat bij de schatting ervan wordt uitgegaan dat in de maatmanfunctie niet meer dan 38 uur wordt gewerkt. Op 2 maart 2007 heeft de Centrale Raad van Beroep uitgesproken dat deze maximering in strijd is met de WAO. Het UWV mag deze maximering sindsdien dan ook niet meer toepassen en moet uitgaan van de uren die iemand werkelijk heeft gewerkt. De reeds genomen beslissingen worden herzien.
8. In het regeerakkoord van 7 februari 2007²⁷ is de afspraak opgenomen dat de grens voor toepassing van het aangepaste Schattingsbesluit wordt verlaagd van 50 naar 45 jaar. Bij al herbeoordeelde 45-plussers bekijkt UWV de arbeidscapaciteit opnieuw, nu met toepassing van het oude Schattingsbesluit. Dit kan een verhoging of hervatting van de WAO-uitkering tot gevolg hebben.
9. In hetzelfde regeerakkoord is afgesproken de duur van de TRI-uitkering te verlengen van zes maanden tot één jaar.

²⁷ Coalitieakkoord tussen de Tweede Kamerfracties van CDA, PvdA en ChristenUnie.

BIJLAGE 4 VERANDERINGEN IN WAO-PERCENTAGE SINDS HERBEOORDELING

Van de 669 respondenten binnen het 2005-cohort en 653 respondenten binnen het 2006-cohort die meegenomen zijn in de analyses, geeft circa 15 procent aan dat er na de uitslag van de herbeoordeling nog iets veranderd is in het WAO-percentage. Daarbij is het WAO-percentage nog steeds lager dan vóór de herbeoordeling. Dit betreft 104 respondenten binnen het 2005-cohort en 92 respondenten binnen het 2006-cohort.

De aanleiding voor de verandering van het WAO-percentage bij deze 196 respondenten wordt weergegeven in tabel B4.1.

Tabel B4.1 Aanleiding voor verandering van WAO-percentage (meerdere antwoorden mogelijk) (aantallen)

	cohort 2005	cohort 2006
bezwaar/beroep tegen het door UWV vastgestelde WAO-percentage	18	19
verandering van hun gezondheidssituatie	34	18
verandering van hun inkomenssituatie	31	15
herberekening van de uitkering, vanwege hun leeftijd (men was op 1 juli 2004 tussen 45 en 50 jaar)	15	18
herberekening van de uitkering, omdat men voorheen meer dan 38 uur werkte	7	6
anders/ onduidelijk	8	23
totaal	104	92

BIJLAGE 5 UITKERINGSSITUATIE

Tabel B5.1 geeft weer welke uitkeringen de herbeoordeelden ontvangen, 30 en 42 maanden na de herbeoordeling.

Uitkeringen per groep

Te zien valt dat binnen de 2005-groep bijna tweederde van de werkhervatters en werkbehouders na 42 maanden geen enkele uitkering krijgt. Eenderde van de werkbehouders en een kwart van de werkhervatters ontvangt een (gedeeltelijke) WAO-uitkering. Van de werkhervatters krijgt daarnaast 1 op de 7 een WW-uitkering. Van de niet-hervatters ontvangt bijna de helft een WAO-uitkering, een kwart een WW-uitkering en een kwart geen enkele uitkering meer. Bij de werkverliezers – waarbij het om kleine aantallen gaat en de percentages daarmee dienen te worden gezien als indicatie – is de verhouding WAO/WW/geen uitkering ongeveer gelijk.

Bij de 2006-groep, gemeten na 30 maanden, krijgt (ruim) de helft van de werkhervatters en werkbehouders geen enkele uitkering. Ruim eenderde van beide groepen ontvangt een (gedeeltelijke) WAO-uitkering. Daarnaast krijgt een vijfde van de werkhervatters een WW-uitkering. Van de niet-hervatters ontvangt ruim de helft een WAO-uitkering, ruim eenderde een WW-uitkering en een vijfde geen enkele uitkering meer. Bij de werkverliezers – waarbij de percentages wederom slechts als indicatie beschouwd moeten worden – krijgt ruim de helft een WW-uitkering en ruim eenderde een WAO-uitkering.

Enkele typen uitkeringen uitgelicht

Kijkend naar de aandelen met een WW-uitkering, dan blijkt dat met name de niet-hervatters en werkverliezers deze uitkering ontvangen. Ook van de werkhervatters is nog 15 tot 20 procent WW'er, maar de werkbehouders maken nauwelijks gebruik van een WW-uitkering. Het aandeel WW'ers in het 2006-cohort is groter dan bij het 2005-cohort. Een mogelijke verklaring hiervoor is de meer recente herbeoordeling van het 2006-cohort. Ten opzichte van de situatie bij 18 maanden (niet in tabel) is het aandeel WW'ers bij het 2006-cohort ook minder sterk afgenomen (toen: 26 procent) dan bij het 2005-cohort (toen: 37 procent).

Een bijstandsuitkering hebben slechts weinig herbeoordeelden: in totaal 4 procent in beide cohorten. Dit was in de eerdere metingen ook zo. Van de niet-werkenden ontvangt 1 op de 10 een bijstandsuitkering.

Verder valt op te merken dat 1 op de 10 niet-werkenden uit het 2005-cohort een Ziektewet uitkering ontvangt. Bij het 2006-cohort ligt dit aandeel lager.

Tabel B5.1 Ontvangen uitkeringen binnen de vier groepen bij 42 en 30 maanden, 2005 en 2006 (kolompercentages)

	werk- hervatters	niet- hervatters	werk- behouders	werk- verliezers ²⁸	totaal
cohort 2005 (na 42 mnd)					
geen enkele uitkering	63	23	66	25	48
WAO	24	46	31	28	34
WW	15	25	2	31	15
bijstand	2	10	-	10	4
VUT, lijfrente of pensioen	1	0	2	-	1
alimentatie	1	-	2	-	1
Ziektewet	1	9	2	8	4
anders	2	2	1	6	2
cohort 2006 (na 30 mnd)					
geen enkele uitkering	49	18	56	7	40
WAO	35	53	41	38	43
WW	20	37	2	58	20
bijstand	2	10	-	9	4
VUT, lijfrente of pensioen	1	2	3	-	2
alimentatie	3	2	2	5	2
Ziektewet	2	4	1	11	3
anders	1	3	1	-	2

²⁸ NB: de werkverliezers betreffen een zeer kleine groep; de percentages in deze kolom dienen derhalve als indicatief te worden beschouwd.

BIJLAGE 6 GEZONDHEID OP VERSCHILLENDE MEETMOMENTEN

Tabel B6.1 bevat informatie over de ervaren gezondheid op de verschillende meetmomenten van de 2005-groep en tabel B6.2 van de 2006-groep. Te zien valt dat in beide cohorten de herbeoordeelden de gezondheid per saldo als beter zijn gaan ervaren in de loop van de tijd. Dit geldt zowel voor de groep die werkte ten tijde van de herbeoordeling als de groep die toen niet werkte. Bij de groep die toen niet werkte kan hierin meespelen dat een steeds groter deel het werk hervat heeft, zonder dat daarbij echter aangegeven kan worden wat oorzaak en wat gevolg is.

Tabel B6.1 Ervaren gezondheid 4, 8, 18 en 42 maanden na de herbeoordeling, werkenden en niet-werkenden op T0, 2005-cohort (%)

2005	werkend bij herbo	niet- werkend bij herbo	totaal
ervaren gezondheid 4 maanden na herbo (T1)	<i>n</i> = 640	<i>n</i> = 1.096	<i>n</i> = 1.736
slecht of wisselend	54	77	69
(zeer) goed, gaat wel	46	23	31
ervaren gezondheid op 8 maanden na herbo (T2)	<i>n</i> = 269	<i>n</i> = 481	<i>n</i> = 750
slecht of wisselend	42	68	59
(zeer) goed, gaat wel	58	32	41
ervaren gezondheid op 18 maanden na herbo (T3)	<i>n</i> = 177	<i>n</i> = 198	<i>n</i> = 375
slecht of wisselend	46	74	63
(zeer) goed, gaat wel	54	26	37
ervaren gezondheid op 42 maanden na herbo (T4)	<i>n</i> = 304	<i>n</i> = 365	<i>n</i> = 669
slecht of wisselend	43	63	55
(zeer) goed, gaat wel	57	37	45

Tabel B6.2 Ervaren gezondheid 4, 8, 18 en 30 maanden na de herbeoordeling, werkenden en niet-werkenden op T0, 2006-cohort (%)

2006	werkend bij herbo	niet- werkend bij herbo	totaal
ervaren gezondheid 4 maanden na herbo (T1)	<i>n</i> = 635	<i>n</i> = 884	<i>n</i> = 1.530
slecht of wisselend	61	78	71
(zeer) goed, gaat wel	39	22	29
ervaren gezondheid op 8 maanden na herbo (T2)	<i>n</i> = 237	<i>n</i> = 333	<i>n</i> = 570
slecht of wisselend	45	65	57
(zeer) goed, gaat wel	55	35	43
ervaren gezondheid op 18 maanden na herbo (T3)	<i>n</i> = 314	<i>n</i> = 399	<i>n</i> = 713
slecht of wisselend	52	64	59
(zeer) goed, gaat wel	48	36	41
ervaren gezondheid op 30 maanden na herbo (T4)	<i>n</i> = 312	<i>n</i> = 341	<i>n</i> = 653
slecht of wisselend	49	62	57
(zeer) goed, gaat wel	51	38	43

BIJLAGE 7 BEGELEIDING NAAR WERK OP VERSCHILLENDE MEETMOMENTEN

Begeleiding naar werk na 30 en 42 maanden vaak beëindigd

UWV heeft de re-integratieverantwoordelijkheid voor iedereen die tijdens de herbeoordeling geen werk heeft²⁹. In tabel B7.1 (voor het 2005-cohort) en tabel B7.2 (voor het 2006-cohort) is aangegeven welk deel van de groep die bij de herbeoordeling geen werk heeft, sinds de herbeoordeling begeleiding heeft ontvangen. Begeleiding die al gestart was op het moment van de herbeoordeling is daarbij ook meegeteld. De werkhervatters en de niet-hervatters zijn samengenomen. Bij 42 maanden heeft 56 procent van de niet-werkenden binnen de 2005-groep begeleiding ontvangen of ontvangt deze soms nog steeds. Van de niet-werkenden binnen de 2006-groep geldt dit voor 51 procent. Op eerdere (gelijke) meetmomenten zagen we ook dat de 2006-groep in iets mindere mate begeleiding heeft ontvangen dan de 2005-groep. De begeleiding is bij de laatste meting in beide cohorten inmiddels vaak beëindigd.

Werkhervatters hebben vaker begeleiding gehad dan niet-hervatters

Degenen die op enig moment het werk hebben hervat, geven vaker aan begeleiding te hebben ontvangen dan degenen die het werk niet hebben hervat. Dit beeld is bij 30 en 42 maanden zichtbaar, maar ook op eerdere peilmomenten.

Werkhervatters hebben vaker IRO gehad

Degenen die bij 30 en 42 maanden het werk hebben hervat, hebben relatief vaak een individuele re-integratieovereenkomst (IRO) gesloten en dus zelf het re-integratiebedrijf gekozen. Dit was bij 18 maanden ook al zichtbaar³⁰. Een grotere motivatie en een kleinere afstand tot de arbeidsmarkt van IRO-cliënten kunnen echter (mede)verantwoordelijk zijn voor dit succes.

²⁹ Voor herbeoordeelden die al werken ten tijde van de herbeoordeling en die hun functie willen uitbreiden, is de werkgever in eerste instantie verantwoordelijk. UWV biedt de werkenden alleen begeleiding als hieraan behoefte blijkt, bijvoorbeeld als werkuitbreiding bij de eigen werkgever niet mogelijk is of men hierbij hulp nodig heeft.

³⁰ Voor het grotere aandeel IRO ten opzichte van het reguliere traject in de extra meting is geen duidelijke verklaring te geven. Mogelijk speelt hierin mee dat de antwoordcategorieën in de vragenlijst in een andere volgorde zijn gezet.

Tabel B7.1 Sinds de herbeoordeling ontvangen begeleiding bij 8, 18 en 42 maanden, 2005 (als percentage van de groep die tijdens de herbeoordeling niet werkt)

	cohort 2005 na 8 mnd	cohort 2005 na 18 mnd	cohort 2005 na 42 mnd
ongewogen aantal	n = 454	n = 193	n = 365
totaal: heeft/had begeleiding sinds herbo	55	58	56
waarvan: op peilmoment nog steeds	39	30	7
waarvan: op peilmoment niet meer	16	28	49
aandeel dat begeleiding heeft/had:			
indien wel hervat op peilmoment	58	64	64
indien niet hervat op peilmoment	55	55	50
aandeel met regulier traject:			
indien wel hervat op peilmoment	-	39	38
indien niet hervat op peilmoment	-	42	36
aandeel IRO:			
indien wel hervat op peilmoment	-	20	50
indien niet hervat op peilmoment	-	10	34

Tabel B7.2 Sinds de herbeoordeling ontvangen begeleiding bij 8, 18 en 30 maanden, 2006 (als percentage van de groep die tijdens de herbeoordeling niet werkt)

	cohort 2006 na 8 mnd	cohort 2006 na 18 mnd	cohort 2006 na 30 mnd
ongewogen aantal	n = 334	n = 399	n = 341
totaal: heeft/had begeleiding sinds herbo	47	53	51
waarvan: op peilmoment nog steeds	34	27	11
waarvan: op peilmoment niet meer	13	26	40
aandeel dat begeleiding heeft/had:			
indien wel hervat op peilmoment	62	56	62
indien niet hervat op peilmoment	41	49	42
aandeel met regulier traject:			
indien wel hervat op peilmoment	-	37	25
indien niet hervat op peilmoment	-	38	31
aandeel IRO:			
indien wel hervat op peilmoment	-	20	66
indien niet hervat op peilmoment	-	13	54